

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čepovni račun štev. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Karlova 5.
Telefon 2113.

Cene inseratom: Cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—.
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—.

Tako Nemci — kako mi?!

Nemški nacionalci (narodnjakarji) so nam štajerskim Slovincem v nemilem spominu. Bili so to ljudje, ki so v nekdanji Avstriji uganjali najgršo in najnesramnejšo ponemčevalno politiko. Opirali so se na državno oblast, ki je bila nemška in je z vsemi sredstvi, ki jih ima državna uprava, podpirala ponemčevanje. Gmotna sredstva, kolikor jih državna uprava ni mogla dati na razpolago, pa so oskrbela za ponemčevanje nemški Schulverein in Südmarka in slična nemškonacionalna društva. Štajerski in koroški Slovenci smo mogli ohraniti svoj narodni obstoj v najostrejšem in najtežavnejšem boju z nemškim nacionalizmom in njegovimi nasilnimi in nemoralnimi metodami. Mlajši naš rod, ki je zrastel po svetovni vojni, tega boja, ki je zahteval vso energijo naše narodne zavesti, ne pozna. Spozna pa lahko vsaj od daleč njegovo težino in njegovo usodnost za naš narod, ako premoštri nemški nacionalizem v njegovem sedanjem udejstvovanju.

Udejstvovanje nemškega nacionalizma po svetovni vojni je takšno, kakršno je bilo v nekdanji avstrijski državi. Dokaz za to so koroški Slovenci, ki so ostali v Avstriji. Ostali so to, kar so bili prej, uboge žrtve nemškega nacionalizma in njegovega edinega cilja: ponemčevanja. Zveza narodov je Avstriji prepovedala ponemčevanje Slovencev ter zahtevala od nje, naj slovenski manjšini zajamči z lastnimi zakoni obstoj in razvoj slovenske narodnosti in slovenske prosvete. Avstrija je Zvezi narodov to obljubila, toda svoje obljube do danes ni izpolnila. Dala ni slovenski manjšini niti ene slovenske šole, marveč uganja v takozvanih dvojezičnih šolah, ki pa so v resnici enojezične, najpogledje ponemčevanje slovenskih otrok.

Pred svetom poudarjajo avstrijski mogotci svojo zvestobo določbam Zveze narodov, ki jim je že večkrat oskrbela mednarodna posojila, ki so avstrijskemu gospodarstvu prav dobro došla. Tudi napram Slovincem se ti gospodje včasih ponižajo do takih obljub. Avstrijski zvezni kancler dr. Schuschnigg je lani vprav na naslov koroških Slovencev izjavil, da jim bo država naklonila »vzorno« zaščito. Letos po povratku iz Prage je to izjavo ponovil z ozirom na vse narodne manjšine v Avstriji. Toda v Avstriji ne velja, vsaj kar se tiče slovenske narodne manjšine, pregovor, da obljuba dela dolg. Nemški nacionalizem na Koroškem svoje dolžnosti do slovenske manjšine ni izpolnil ter je tudi ne bo izpolnil, čeprav bi se

osrednja vlada za to potrudila, ker je po svojem bistvu nacionalni prenapetnež, zaigrizenec, hinavec in krivičnik.

Da je ta njegova označba povse stvarna in upravičena, tudi dokazuje najnovejši ukrep nemškega nacionalizma v narodno-socialistični Nemčiji. Voditelj nemškega narodnega socializma je opetovano izjavil, da odklanja vsako ponemčevanje ter da bo narodno-socialistična Nemčija svojim narodnim manjšinam naklonila vso le mogočo zaščito. In kakšna je ta zaščita? Ta zaščita bo lužiške Srbe, edini ostanek nekdanjih Slovanov, ki so bili naseljeni v Nemčiji kot prastari domačini, oropala narodnosti ter jih dokonca ponemčila. V prestolici lužiških Srbov Budišinu (Bautzen) obstoja narodno-obrambno in prosvetno društvo »Domovina«, ki mu je bilo te dni od državne policije sporočeno, da mora sprejeti društvena pravila, ki jih je izdelala policija, ali pa se raziti. »Domovina« se mora odselej imenovati »Zveza vendsko govorečih Nemcev«. Cilj in namen društva ni več, da zastopa narodne interese lužiških Srbov, ampak samo še »neguje vendske navade«. Vsi pododseki, tako pevski, telovadni, mladinski, so razpuščeni in se v novih pravilih ne omenjajo več. Priključiti se morajo narodno-socialističnim or-

ganizacijam. Krajevna društva lužiških Srbov se ne smejo več organizirati v mejah verskih občin (župnij), ampak le po okrožjih narodno-socialistične stranke, da je »nadzorstvo lažje«. Predsedniki teh društev izgubijo svoje dosedanje ime ter se morajo odslej nazivati »narodno-socialistični krožni vodje«.

Tako je nemška vlada, ki z najpaznejšim očesom zasleduje usodo slehernega nemško govorečega človeka na zemeljski obli in se pri vsaki priložnosti baha, da je narodnim manjšinam naklonjena, sklenila, da z enim samim zamahom stre vse ostanke starodavnega slovanskega življa, ki se je skrivalo še v hribovju Lužic in obalih reke Spree. Po italijanskem zgledu jim je sedaj vzeto edino kulturno žarišče, katero gotovo ni bilo nemštvu, ki ga je od vseh strani obdajalo, nevarno že radi svoje maloštevilnosti ne. Lužiški Srbi so sedaj obsojeni na narodno smrt. Takšna je nemškonacionalna pravičnost do Slovanov. Pristojnim činiteljem v naši državi pa ta žalostna dejstva nemškonacionalne zaščite slovanske narodne manjšine sporočamo v preudarek in ravnanje po načelu vzporednosti in vzajemnosti. Kdor drugim pravice ne da, sam pravice ne zasluži. Nemško-švabski Kulturbund in njegove podružnice naj se ozrejo v sijajen primer narodne zaščite koroških Slovencev in lužiških Srbov.

V NAŠI DRŽAVI.

Vrnitev kneza namestnika. Knez namestnik Pavle se je vrnil 9. februarja iz Pariza preko Ljubljane v Beograd.

»Kmetški list« s simpatijo poroča o obstrukciji poslancev v narodni skupščini. Ta obstrukcija ni stvarno v ničemer upravičena, marveč samo služi političnim težnjam gotovih strankarskih voditeljev, ki nimajo med ljudstvom nobene zaslombe. Vršni se z divjim tuljenjem nekaterih poslancev, med njimi slovenskih kmetijcev, in razbijanjem po klopeh. To je gotovo vredno vse obsodbe. »Kmetški list« pa nima za to nobene obsodilne, marveč samo priznalne besede. Z nekim zadovoljstvom ta list končno pripominja, da leži »nadležnost« opozicije nekaterim kakor kamen v želodcu. Da, kakor kamen je ta zlohota obstrukcija Jevtičevcev, liberalcev in kmetijcev, in sicer kamen v obraz ljudstvu, ki mora take poslance in njihovo »delo« drago plačati z davčnim denar-

jem. Ko pa bodo ti poslanci poslani domov, se bo ta kamen odvalil od ljudstva.

V DRUGIH DRŽAVAH.

VAŽNA POLITIČNA POSVETOVANJA VISOKIH OSEBNOSTI V PARIZU.

V minulem tednu so bile oči celega sveta uprte v Pariz, kjer so se vršila med vladarji in zunanjimi ministri glade miru v Evropi važna posvetovanja. Iz Londona v Pariz se je pripeljal naš knez-namestnik Pavle. Bival je tamkaj romunski kralj Karol, bolgarski kralj Boris, avstrijski podkancler knez Starhemberg, sovjetski komisar za zunanje zadeve Litvinov in še razne druge politične osebnosti. Omenjeni vladarji so obiskali predsednika francoske republike Lebruna. Sprejet je bil na razgovor francoski ministrski predsednik Sarraut in zunanji minister Flandin. Glavni predmet razgovorov je bil o bodoči trozvezi: Anglija, Francija, Rusija. Druga glavna točka razgovorov je bil položaj v osrednji Evropi, ki je nastal radi vojne Italije z Abesinijo in radi neprestanega oboroževanja Nemčije. Naš knez namestnik Pavle je ponudil v Parizu nove predloge za zava-

rovanje miru v srednji ter vzhodni Evropi in predvsem na Balkanu. Obisk bolgarskega kralja v Parizu tolmačijo v tem smislu, da se bo za bodoče Bolgarija nagnila na Balkansko zvezo in postala nagnjena vodilni politiki Francozov ter Angležev. Avstrijskemu podkanclerju so povedali v Parizu, da so velesile odločno za samostojno Avstrijo, a seveda brez Habsburžanov. Istočasno s Starhembergom sta bila v Parizu bivša avstrijska cesarica Cita in njen sin Oton, ki bi rad zasedel avstrijski prestol.

Hitlerjeva Nemčija je razbrala iz zgoraj omenjenih pariških posvetovanj, da se hoče politika za ohranitev miru v Evropi zasukati proti fašistični Nemčiji in Italiji. Ker Nemci nikakor niso zadovoljni z oživiljenjem predvojne trozveze: Anglija, Francija in Rusija, napovedujejo po svojem časopisju čisto novo trozvezo: Nemčija, Italija, Japonska.

Nadaljevanje obravnave proti napadalcem na našega kralja Aleksandra v Aix au Provence na južnem Francoskem. — Lani meseca novembra je pričela v omenjenem mestu obravnava proti trem napadalcem na našega kralja: Kralju, Pospišilu in Rajiču. Zagovornik zločincev je tedaj s svojimi izpadi onemogočil razpravo. Drznega advokata so zbrisali iz seznama odvetnikov, ker je hotel doseči to, da bi resnica o marsejskem atentatu ne prišla na dan. S preložitvijo obravnave na 4. februar se je zagonetna zadeva samo zavlekla. Za tokratno obravnavo so poklicali dovolj vojaštva in žandarmerije, ki bosta skrbela za red ter mir. Za zagovornike so od oblasti določeni trije francoski odvetniki, ki so dobro proučili ogromno zbrano gradivo. Zaslišanih je

62 prič, mnogo jih je pa že dalo svoje izpovedi na zapisnik pri francoskih in drugih sodiščih in izjave teh so bile pri obravnavi samo prečitane. Trije obtoženi so nameščeni v posebnem oddelku, ki je strogo ločen od ostale sodne dvorane. Sodili bodo krivce izžrebani porotniki.

Političen umor v Davosu v Švici. Voditelja švicarske skupine narodnih socialistov Viljema Gustloffa je dne 5. februarja ob 8. uri zvečer ustrelil na njegovem stanovanju v švicarskem mestu Davos žid David Frankfurter. Po zločinu je napadalec pobegnil, a so ga takoj prijeli in zaslišali. Izpovedal je, da je ustrelil vodilno osebo švicarskih hitlerjancev iz protesta proti postopanju Hitlerjeve vlade napram židom v Nemčiji. Atentator je rojen v Vinkovcih v Jugoslaviji leta 1909 kot sin židovskega duhovnika ali rabinerja. Študiral je v Bernu v Švici zdravilstvo. Časopisje ugotavlja, da ni povsem pri pameti.

Potovanje čehoslovaškega ministrskega predsednika. Čehoslovaški ministrski predsednik dr. Hodža bo obiskal ta teden Pariz, kjer se bo sestal z romunskim zunanjim ministrom. Iz Pariza se bo podal v Beograd in v Bukarešto. Ob vrnitvi iz Bukarešte nazaj v Prago bo vrnil obisk avstrijskemu zveznemu kanclerju Schuschniggu na Dunaju.

Grški kralj bo za bodoče odločal v vojski. Grška vlada je podpisala kralju dekret, po katerem je neomejen gospodar vse grške vojske. Kralj bo imenoval ter odslavljal častnike. Skoro vse prevrate so doslej povzročali častniki v Grčiji. Po najnovejši odredbi bo pa lahko kralj po svoji volji odstranjeval generale, ki bodo preveč šilili v ospredje politike.

14 let papež. Danes preteče 14 let, kar je s krepko roko prijel krmilo katoliške cerkve papež Pij XI. Dne 12. februarja 1922 je bil kronan za papeža kot naslednik miroljubnega in mirotvornega Benedikta XV. Papež je kot Kristusov namestnik pred vsem svetom zastopnik duha nasproti materiji, njeni zapeljivi sili in krhki lepoti, zastopnik morale proti krivičnosti, hudobnosti in razuzdanosti, zastopnik večnosti naproti vsakdanjosti in minljivosti vsega zemeljskega, branitelj kraljestva duha proti antikristu materializma, ki se trudi si zaslužiti svet. Verniki širom katoliškega sveta se ta dan s hvaležnostjo spominjajo vsega, kar je sedanji papež storil za izgraditev božjega kraljestva na zemlji. Velike so njegove zasluge, ki si jih je pridobil kot tolmač idej velikega socialnega papeža Leona XIII., kot obnovitelj zveličavne evharistične misli Pija X., kot klicar h Katoliški akciji, ki naj zbere ves laiški svet pod Kristusovo zastavo. Zato nam je 14. obletnica njegovega kronanja dan zahvale za njegova apostolska dela in dan molitve, naj Bog ohrani papeža Pija XI. ter naj blagoslovi njegove težnje, trude in napore!

Smrt dalmatinskega nadškofa. V svo-

jem rojstnem kraju na dalmatinskem otoku Olib je preminul nad 80letni vpokojeni zadrski nadškof in metropolit Dalmacije dr. Vinko Pulišič. Rajni je bil v Zadru nadškof od leta 1910 do leta 1912, ko je bil vpokojen in se je umaknil v svoj rojstni kraj Olib, kjer je živel ločen od sveta samo za Boga.

Dve ozdravljenji v Lurdu. »Lurški list« je objavil poročilo o čudežnem ozdravljenju gospodične Marione iz Koderana blizu mesta Bordo-a na Francoskem. Gospodična, ki je bila učiteljica glasbe, je začutila v januarju 1933 hudo bolečino v hrbtenici. Zdravnik dr. Michelet je ugotovil tuberkulozo v hrbtenici. Pokazale so se fistule in odprte rane. Meseca junija 1933 se je gospodična udeležila romanja v Lurd. Dne 7. junija je bila evharistična procesija, ki se je je udeležila. Ko je prejela blagoslov z Najsvetejšim, je začutila silen notranji pretresljaj, potem pa ozdravljenje. Rane so se posušile, bolečina je iz hrbtenice izginila. Ko se je vrnila domov, je njen zdravnik v zvezi z drugim zdravnikom potrdil, da je čudežno ozdravljena. Meseca junija 1935 je gospodična Marione zopet šla v Lurd, kjer je zdravniška komisija potrdila njeno čudežno ozdravljenje. — Poleti 1935 je prišel v Lurd Renat Chatel z romarji iz mesta Ruana. Leta 1932 je težko obolel na tetanusu (omrtvičenem krču). Ohromela mu je cela leva roka in polovica desne roke. Dne 5. septembra po 5. kopanju pred lurško pečino je sedel v

votlini ter goreče molil. Ob 9. uri zvečer začuti kakor neki udarec, potem pa polajšanje v živcih. Nikomur ni nič povedal. Vrnil se je v stanovanje ter začutil, da lahko giblje z levo roko, da more odpreti omaro itd. Vzradošen je to javil svojim sosedom. Drugo jutro je bil odveden v urad za zdravniški pregled. Zdravniki so ugotovili, da se roka res giblje in čuti, čeprav je že 3 leta bila negibna in neobčutna. Nazunaj pa je še vedno izgledala kot hroma. Zdravniški urad bo svojo končno sodbo šele izrekel čez leto dni, ko bo bolnikovo roko zopet pregledal.

Boljševiki — stari grešniki. Ne samo stari grešniki so, marveč tudi nepoboljšljivi, čeprav hlinijo pred svetom poboljšanje. Vedno bolj se približujejo kulturnim evropskim državam ter se jim ponujajo kot zaščitnike pravice in miru. Dejansko pa so še taki krivičniki, kot so bili poprej. To velja zlasti o njihovem stališču do vere, cerkve in duhovnikov. Duhovnike preganjajo, kot so jih začeli preganjati leta 1918. Nedavno so pregnali nekega dominikanskega redovnika, ki je deloval v Leningradu ter bil tamkaj priljubljen. To je bil zadosten razlog za preganjanje. Več župnikov so zadnji čas odgnali v ječe. Cerkvam v Ukrajini nalagajo takšne davke, da jih ne morejo plačati. Tiste cerkve, ki ne plačajo, takoj zaprejo ali pa spremenijo v kino-gledališča ali žitnice. To se je zgodilo v mestih Bersad, Obodovka, Žitomir in Vinica. V Beli Rusiji je ostalo od 120 cerkva za bogoslužne svrhe samo 30, pa tudi tem preti nevarnost, da jih bodo zaprli. V tej pokrajini je še samo 12 duhovnikov, med katerimi je 7 že jako starih. Duhovniškega naraščaja pa ni, ker so šole za vzgojo duhovnikov prepovedane. Tako delajo brezbožni boljševiki. Njih zastopnik, ki se pogaja z evropskimi državami, komisar za zunanje zadeve Litwinov pa se dela, kakor o vsem tem ne bi nič znal, in vse zanika.

Veren letalec. Znani pregovor pravi: »Kdor moliti ne zna, naj se na morje poda.« Še z večjo pravico se sme reči: naj se na letalo poda. Zrakoplovstvo je združeno neposredno z večjimi nevarnostmi ko plovba po morju. Zato pa najdemo med letalci globoko verne, v Boga zaupajoče može. Tak je tudi znani poljski letalec Stanislav Karpinski, ki se je pred vsem svetom proslavil s svojim poletom iz Azije v Afriko. Sedaj je podvzel še nevarnejši polet: iz Poljske v Avstralijo. Dan pred startom — odletom — je preživel v Putulicah v semenišču za izseljeniško dušeskrbje. Tam se namreč mladi duhovniki pripravljajo za dušeskrbje med poljskimi izseljenci v raznih delih sveta. Letalec je premolil več ur pred sliko Matere božje. Zjutraj, preden je odletel, je prisostvoval sv. maši, ki se je darovala za srečen polet in srečen povratek. Karpinski je vzel s seboj v svoje letalo poslanico poljskega kardinala Hlonda za poljske izseljence v Avstraliji.

Pri pojavih zastrupljenja

povzročenih po skvarjeni jedi, je ndobro sredstvo naravna

Franz-Josefova

grenka voda, če se pravočasno vporablja,

Reg. po min. soc. pol. in nar. zdr. S-br. 15485, 25. V. 1935.

Stirinajsta obletnica kronanja Pija XI.

V sredo dne 12. februarja preteče 14 let, kar je bil Pij XI. kronan za papeža. Po vsem katoliškem svetu se bodo spominjali obletnice in katoliški narodi bodo obnavljali svojo zvestobo in udanost do sv. Očeta Pija XI.

Tudi Maribor ne bo zaostal. Dne 15. februarja ob osmih zvečer priredi stolna župnija na čelu vseh mariborskih župnij v Unionski dvorani slavnostno akademijo s petjem, govorskim zborom s skioptičnimi slikami in dvema govoroma: »Kaj nam je papeštvo«, »Papeštvo in slovenska apostola sv. Ciril in Metod«.

Akademija se bo vršila v okvirju cirilmetodijske ideje, ki je v tesni zvezi s škofom Slomšekom. Apostola sv. Ciril in Metod sta nam vzor zvestobe in vdanoosti do rimskih papežev. Čeprav sta bila

Grka, se nista navezala na Carigrad, ne, v Rimu sta iskala in tudi dobila dovoljenje za slovansko bogoslužje. Letos preteče 1050 let, odkar je na Velehradu umrl sv. Metod.

Akademija dne 15. februarja bo torej posvečena dvojnemu spominu. Papežu Piju XI. in solunskima bratoma Cirilu in Metodu. Kot prejšnje leto, se bo tudi letos katoliški Maribor odzval povabilu vseh mariborskih župnij in do zadnjega kota napolnil veliko dvorano Uniona. Pobrila se bo tudi majhna vstopnina. Sedeži od 1. do 4. vrste po 6 Din, od 5. do 12. vrste po 4 Din, ostali sedeži pa po 3 Din, stojišča po 1 Din. — Drugi dan bo v stolnici ob pol 10. uri slovesna pontifikalna sv. maša s pridigo in zahvalno pesmijo. Tudi k molitvi se bo zbral katoliški Maribor.

in prevrnjenih več brzozavnih drogov in plotov.

Potres. Dne 4. februarja ob četrtna deseto uro predpoldne so čutili potres v Ljubljani, po okolici in posebno še po Gorenjskem, kjer je letela celo opeka s hiš. Potresni sunki niso napravili nobene znatnejše škode.

Smrtna nesreča slovenskega inženjerja na Hrvaškem. Ob priliki hudega viharja, ki je razsajal v sredini minulega tedna po zgornjem delu naše države, je zadela smrtna nesreča v hrvaškem Zagorju inženjerja Lojzeta Pikla. Omenjeni je postal smrtna žrtev viharja, ko je bil na službenem potovanju iz Ljubljane v Krajino, kjer je imel odrediti važna priklopna dela za električno. V bližini še nedograjenega hladilnega stolpa elektrarne je omajal vihar stolp. Težak tram je padel inženjerju tako nesrečno na glavo, da je kmalu po nesreči podlegel poškodbi v sanatoriju v Zagrebu.

Razne novice.

Za naše vinogradnike bridka ugotovitev. L. 1935 so uvozili v Maribor 453.635 litrov dalmatinskih in 488.725 l banaških vin, skupno 942.360 l.

Važna pogajanja glede preskrbe občin na severni meji z elektriko. Mariborska občina se pogaja z obmejnimi občinami Svečina, Spodnja in Zgornja Sv. Kungota ter Sv. Jurij ob Pesnici radi elektrifikacije, ki je proračunana na krog 1 milj. 200.000 Din.

Zmanjšane odvetniške nagrade. Pravosodno ministrstvo je izdalo nov pravilnik o odvetniških nagradah. Nova tarifa upošteva sedajni težavni gospodarski položaj. Pri manjših pravadah so po novem pravilniku odvetniški stroški v primeri z dosežanji občutno znižani.

Požarna statistika. Lansko leto so doživeli največ požarov v okraju Murska Sobota. Na drugem požarnem mestu je okraj Maribor desni breg, kjer je bilo lani 84 požarov. Na tretje mesto pride pa ptujski okraj.

Društvo narodov v Ženevi se bo preselilo dne 17. februarja v novo palačo. Šest največjih švicarskih prevoznih tvrdk je zaposlenil s preselitvijo, ki je gotovo v novejšem času največja. Mnogo skrbi povzroča preselitev arhiva, ki se je nabral tekom zadnjih 15 let. Vseh aktov je za šest velikih vlakov. Cela selitev bo trajala en dober teden. V ta čas pa ni uračunan prevoz knjižnice, ki obsega 200.000 zvezkov.

Huda zima, kakoršne ne pomnijo v Severni Ameriki že desetletja. Nad tri ted-

NOVICE

Osebne vesti.

75letnica znamenitega slovenskega učenjaka. Dne 10. februarja je obhajal 75letnico znameniti slovenski učenjak dr. Matija Murko, vseučilišni profesor v Pragi. Jubilant je kmečki sin iz Slovenskih goric, rojen v Drsteli pri Sv. Urbanu. Gimnazijo je končal v Ptujju. Od leta 1902 do 1917 je predaval o slovanskih jeziki na vseučilišču v Gradcu. Iz Gradca so ga poklicali na vseučilišče v Leipzigu v Nemčiji, kjer je ostal do prevrata. Po končani svetovni vojni so ga vabili v Ljubljano in Zagreb, a on se je odločil za Prago, kjer je g. Murko še danes na tamonjši visoki šoli središče slavističnega gibanja. Zaslužnemu in svetovno priznanemu slovenskemu učenjaku naše iskrene častitke!

Smrt ugledne gospe. V Celju je umrla ugledna ter obče spoštovana gospa Faniča Stermecki, soproga znanega veletrgovca in podpredsednika celjske mestne občine. Veličasten pogreb 7. februarja popoldne je dokazal, kolike ljubezni se je veselila po Celju in daleč na okrog. Blagi gospej bodi Vsemogočni obilen plačnik, žalujočemu soprogu naše sožalje!

Nesreče.

Smrtna nesreča posestnice. V Zgornjih Hočah pri Mariboru je padla z lestve in si zlomila hrbtenico 35letna posestnica Barbara Visočnik. Kmalu po prepeljavi v mariborsko bolnico je umrla.

Dvojno poslopje je pogorelo. V Bresternici v župniji Kamnica pri Mariboru je uničil ogenj stanovanjsko in gospodarsko poslopje posestnika Franca Kager. Škoda znaša 25.000 Din.

Siromak pogorel. Celotno majhno domačijo je uničil ogenj v Račah vsled slabega dimnika malemu posestniku Alojziju Plečko. Škoda znaša 30.000 Din.

Novo gospodarsko poslopje je uničil požar pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju posestniku Janezu Peteku. Škoda znaša 15.000 Din.

Smrtna železniška nesreča. Na kolodvoru v Ljutomeru se je zgodila 5. febr. ob pol osmih zvečer nesreča, ki je zahtevala življenje občje priljubljenega pismo-noše Jakoba Potočnik. Pismo-noša zaradi hudega vetra ni videl in ne slišal radgonskega vlaka. Ko je pripeljal voz s pošto na tretji tir, je že bil radgonski vlak tu. Zgrabila ga je lokomotiva in ga je podrla s tako silo, da je dobil najtežje poškodbe na glavi, stisnjen ima prsni koš, desno roko mu je zlomilo dvakrat, levo enkrat. Lokomotiva ga je vlekla še 13 m in ga pustila na mestu mrtvega. Smrtno ponesrečeni je vestno opravljal službo na kolodvoru 25 let. Zapušča ženo in dva otroka.

Smrtna nesreča na povratu proti domu. Iz Šmartna ob Paki poročajo: Velika nesreča je zadela Grmadetovo hišo. Gospodar Anton Hramec je šel k pozni sv. maši. Ker ga opoldne ni bilo domov, se je to domačim čudno zdelo, tembolj, ker se ni nikoli nikjer zamudil. Šli so ga iskati. Pa groza! Našli so ga v jarku poleg ceste mrtvega. Ker je bilo veliko blata, je šel ob robu ceste. Stopil je na mokro polzko korenino, padel z glavo na skalo in se ubil. Človek pač ne ve, kje ga čaka smrt. Rajniki je bil star 63 let in je zapustil žalujočo vdovo in pet otrok. Naj mu sveti večna luč!

Silen vihar je razsajal 4. februarja med Lescami in Žirovnico na Gorenjskem. Veter je prevrnil med omenjenima krajema 15 kozolcev, polomil je več debelih dreves in je odnesel z ene hiše v Žirovnici celo streho. Poškodovan je bil telefonski vod

Zlatorog KOVO TERPENTINOVNO MILO

Prepričanje gospe Ivanke.

Dobra ali zanikrna gospodinja se najlažje spozna po njenem perilu. Vsaka gospodinja ima dandanes lahko lepo belo, pa trdno perilo. Seve ga mora prati le s terpentinovim milom Zlatorog, ki ima: 1. veliko izdatnost, 2. nedosežno čistilno moč, 3. daje obilno gosto belo peno in 4. deluje obzirno in hitro.

ne že imajo po Združenih državah tako hudo zimo, kakoršne ne pomnijo že desetletja. Mraza je do 43 stopinj C pod ničlo. Ceste in železnice so pokrite po nekaterih državah z 2—8 m visokim snegom. Ustavljen je ponekod ves avtomobilski, železniški in vozni promet. Kjer še lahko vozijo vlaki, prihajajo s 24urno zamudo. Na večih krajih se pojavlja pomanjkanje prehrane in kuriva. V najbolj ogrožene kraje dovažajo hrano letalci. Popolnoma so zamrznili sloviti Niagarski slapovi.

Še eno »Kosovo«. Pred kratkim smo pisali o imenu »Kosovo« in o navideznem postanku tega imena. Zdaj smo pa bili opozorjeni, da je tako »Kosovo« tudi v Dalmaciji, i. s. južno od Knina, kjer se je odigral sličen krvav dogodek, kakor že dvakrat na »Kosovem polju«. Starohrvaški letopis popa Dukljanina pripoveduje, da je bil tam 20. aprila 1897 ubit hrvaški kralj Dimitar Zvonimir po svojem narodu, ker se je hotel skupno z bizantinskim kraljem Aleksijem I. udeležiti boja proti mohamedancem in svete kraje pridobiti zopet kristjanom. Pri tem slučaju omenja letopisec, da se je takrat težko ranjeni kralj zaklel: »da Hrvati ne bodo nikdar več imeli kralja iz svojega naroda!« Da bi torej imelo »Kosovo« svoje ime od ptiča »kosa«, bo po takem vedno neverjetnejše, in je to tolmačenje pač le pripisati kakemu »jezikoslovcu«, kateri je pred vsem »kosa« poznal.

13letnico je te dni proslavil v Kavkazu neki Georgijev Bakraze.

Podpisani oče nam piše: »Moj sin mi je pobegnil, majhen, star 12 let z imenom Anton Mandelc. Laže, da nima staršev in da je že 14 let star in šole prost, pa ni res. Kdor bi kaj vedel o njem, prosim, da mi sporoči na naslov: Ivan Mandelc, šmartno ob Paki, Gavce 43.«

Samo 5 ali 10 Din.

Če zakadiš ali zapiješ mesečno 5 ali 10 Din, nimaš od tega nič. In če zakadiš in zapiješ mesečno 50 ali 100 Din, imaš od tega ravno tako — nič. In če bi zakadil ali zapil 500 ali 1000 D na mesec, bi imel od tega — nič. Če pa se pri Karitas zavaruješ za slučaj smrti za mesečnih 5 ali 10 Din, glej, kaj boš imel od tega! Če si star 15—19 let, ko se zavaruješ, in boš skozi 20 let plačeval mesečno 5 Din, se izplača v slučaju smrti 2530 Din. Če boš plačeval mesečno 10 Din, se bo izplačalo 5060 Din. Če si star 25—29 let in boš plačeval skozi 20 let mesečno 5 D, se bo izplačalo 1990 Din zavarovalnine. Pri plačevanju 10 Din se bo izplačalo ob smrti domačim 3980 Din. Če si star 35—39 let in boš plačeval 5 Din, bo znašala izplačana vsota 1480 D. Ali po vsem tem more kdo reči, da se ne more zavarovati, ker nima denarja? Mirno lahko rečemo, da ni takega človeka, izvzemši brezposelne, ki nimajo zaslužka in so navezani na podporo drugih. Kdor je zdrav in dela dan za dnevom, zasluži toliko, da bo na mesec mogel pogrešati 5, 10 in še več Din, ki jih bo plačeval za zavarovanje. S tem neznatnim plačevanjem pa naredi sebi in domačim veliko dobroto, ker bo zagotovil za slučaj smrti za kritje raznih izdatkov večjo ali manjšo vsoto. Zavarovanje pri Karitas je najprimernejši način štednje. Iz vplačevanja neznatnih vsotic zraste po več letih precejšnja vsota. Glede načina zavarovanja ni nobenih težav, ker ima Karitas skoraj v vsaki župniji zastopnika, pri katerem se lahko vsakdo oglasi. Pojasnila pa lahko dajo tudi župnijski uradi. V Mariboru (Orožnova ulica 8) ima Karitas svojo podružnico, ki je tudi vsakemu na razpolago. Pritrgajte si mesečno samo 5 ali 10 Din in rešili bodete sebe in domače velike skrbi!

178

Obžalovanja vredni slučaji.

Tatvina in brezprimerna hudobija. V Selcih pri Sv. Rupertu v Slov. goricah je bilo vlomljeno v klet vdove Lorber. Tat je odpeljal 160 l vina, ostalo vino pa je izpustil iz soda po tleh. Ukradeno blago je odpeljal proti Mariboru, da bi ga prodal. Orožniki od Sv. Barbare so tata prijeli pri nadrobni prodaji ukradenega vina na Pobrežju. Hudobni nepridiprav je 18-letni Ivan Brandsteter iz Selcev.

Prostovoljno v smrt. V Ljubljani se je zastrupil z ogljem mehanični mojster E. Klopčaver. Najel si je v krčmi sobo, v katero se je zaklenil. Pripravil je oglje, ga polil s špiritom, užgal in legel v posteljo. Drugo jutro so ga našli mrtvega. Zapušča ženo in pet nepreskrbljenih otrok.

Brezvesten zapeljivec samomorilec in morilec. Dne 4. februarja je ustrelil v Tržiču predilniški uradnik Franc Stenovec komaj 20letno Ljubljancanko Medi Škofca in nato še samega sebe. Stenovec je bil oženjen in znan zapeljivec. Medi Škofca je bila iz dobre ljubljanske rodbine in je bila skrbno vzgojena. Postala je žrtev zapeljivca, ki je bil brez Boga in vesti.

Krog dveh hudih zločinov v Metliki. — Začniti smo poročali, da so našli zjutraj v Golobičevi zidnici v Selcih nad Metliko umorjenega 70letnega zidarja Jakoba Pečar. Starec je bil doma iz okolice Trsta, a je bival že 20 let na Dolenjskem in se je borno preživljal s priložnostnim delom. Stari zidar je ležal v postelji razmesarjen. Glava in telo sta mu bila razbita od udarcev, skozi glavo je dobil smrtnonevaren strel. V isti noči, kakor je bil umorjen stari Pečar, je bilo iz Valjavčeve trgovine v Metliki odnešenega raznega blaga za 20.000 Din. Preiskava je ugotovila, da so vlomilci v Valjavčevo trgovino tudi obenem Pečarjevi morilci. Več tolovajev je moralo biti na delu in osumljen je celo Pečarjev sin, ki se je vrnil pred nedavnim iz Italije in je živel z očetom v sovraštvu. Preiskavo nadaljujejo z vso vnemo ter natančnostjo.

Izpred sodišča.

Grozna obdolžitev in oprostitev. 17 letni Rudolf Močnik in njegova 9 letna sestra sta prišla 7. oktobra lani na orožniško postajo pri Sv. Trojici v Slov. gor. Ovačila sta svojo mater Marijo Močnik, posestnico v Cočetincih, da je aprila zastrupila svojega moža in očeta Ivana Močnik. Zandarji so arētirali ovačeno, ki je podala obsežno priznanje in je istega tudi ponovila sodniku pri št. Lenartu. Mariborskemu preiskovalnemu sodniku je vse utajila. Ivana Močnika so raztelesili in so poslali želoдец preiskovalnemu zavodu v Ljubljano, kjer so ugotovili, da Močnik ni umrl na zastrupljenju. Nadaljna preiskava je dognala, da sta se otroka izmislila zločin, da bi na ta način onemogočila materino drugo možitev. Osumljeno Marijo Močnik so 4. februarja t. l. izpustili v Mariboru iz preiskave in postopanje proti njej ustavili. Izpuščena je izjavila, da je bila pri obdolžitvi strašnega dejanja nekako zmešana in je radi tega priznala, česar ni zagrešila.

Nečloveški sin. Dne 30. nov. 1935 se je odigrala v Kuršincih pri Mali Nedelji dru-

žinska zaloigra med sinom in očetom. 21 letni viničarski sin Anton Perger je ubil z udarci motike svojega očeta Jožefa Perger. Sin je grozno dejanje sam javil orožnikom z izgovorom, da je ravnal v silobranu, ker je branil mater in ga je hotel oče z nožem. Sosedje so pa izpovedali pri obravnavi 4. februarja v Mariboru ravno nasprotno, da je bil oče miroljuben ter varčen viničar, sin pa lahko miseln in zloben. Sodni senat se ni mogel prepričati, da bi bil sin namenoma ubil očeta in radi tega ga je obsodil samo radi zločina uboja na 7 let ječe.

Mladoleten požigalec pred sodniki. Na mariborskem okrožnem sodišču se je vršila dne 8. februarja razprava proti mladoletnemu požigalcu, ki je 4. novembra l. l. podtaknil ogenj v gospodarskem poslopu Matije Paluca v župniji Sv. Antona v Slov. goricah. Obtoženi je bil obsojen na 3 leta strogega zavora.

Obsojeni ponarejevalci 20dinarskih kovancev. V okraju Gornjigrad so se ukvarjali s potvarjanjem 20dinarskih kovancev 21letni kleparski pomočnik in 4 delavci v starosti od 26 do 35 let. Kovnico za novice so izsledili v kmečki hiši v Dovneku. Začetkom minulega tedna je bil v Celju radi potvarjanja kot glavni krivec obsojen mladi kleparski pomočnik na 2 leti ječe, trije drugi vsak na 10, 3 in 1 mesec strogega zavora.

Zasluzena kazen sleparskega zavarovalnega agenta. V Ljubljani je bil obsojen 7. februarja na eno leto in 10 mesecev robije 34letni Karol Zupanc iz Kranja. Omenjeni je bil agent zavarovalne družbe »Feniks«. Tekom enega leta je oslepil 13 zavarovancev pri življenjskih policah za nad 40.000 Din in povrh je še zaslužil na provizijah v enem letu 49.000 Din. Obsojeni je kazen sprejel.

Slovenska Krajina.

Črensovci. Izgleda, kot bi se ta predpust hotelo pri nas vse poročiti. Kar štiri dekleta so se poročile, ki so redno zahajale k cerkvenemu zboru, in sicer: Cigan Verona, Godina Cila, Koren Julka in Sobočan Marija. Prvi dve sta bili tudi pridni članici Marijine družbe. So še kar dobro zadele, nekatere gl-dajo bolj na značaj, druge pa na bogastvo. Tudi Kohek, priden pevec iz Trnja, se je poročil. V nedeljo bo pri poroki tudi Kozlarova, ki je dolgo vrsto let služila pri Žmajovih na Gornji Bistrici. Iz hvaležnosti in v zahvalo ji priredijo lepo gostijo. Nekateri pa še kar čakajo, posebno fantje si nič sile ne delajo.

Črensovci. Po naših vaseh sta hodila dva tuja agenta, ki sta prodajala knjige in sta jih dajala po zelo nizkih cenah. Knjige so na zunaj videti nabožne, a znotraj so pa polne brezboštva. Izdane so v Beogradu. Pozivajo se vsi, ki so omenjene knjige kupili, da jih takoj uničijo, ker so po cerkvenih predpisih strogo prepovedane, v bodoče pa da takim ljudem pokažejo vrata. Imamo naše dobre katoliške knjige, sezimo po njih!

Šalamenci. Kaj bo z našo katoliško deco? Že od nekdanj so hodili naši otroci k Sv. Sebeščanu v šolo, zdaj pa delajo skoraj vsi na to, da bi našo deco odvrgli in bi morali hoditi v Puconce, kamor že hodijo evangeličanski otroci. Starši se temu protivijo in so poslali prošnjo na banovino. Če bodo šli naši otroci v Puconce, bodo pri Sebeščanu en razred ukinitili. Bližje je nam k Sebeščanu, kjer je tudi farna cerkev, to-

Širite „Slov. gospodarja“!

Vodja najmočnejše stranke venizelistov na Grškem Sophoulis, ki bi naj postal bo zadnjih volitvah predsednik vlade.

rej je res krivica, če nas prisilijo v Puconce. Vsi merodajni krogi naj dobro premislijo, predno napravijo kak sklep.

Križa se bojijo v nekaterih naših šolah. Zelo čudno se nam zdi, da imajo v gimnaziji križ in na univerzi, kjer so tudi mešane vere, le v naših ljudskih šolah na Goriškem ga ni! Ali za te kraje ni višje oblasti?

Turnišče. Pri nas se je otvoril te dni Singerjev šivalni tečaj pri g. Klepcu, trgovcu z manufakturo. V šivalni tečaj se je prijavilo šest učenk.

Gomilice. Na svečnico dne 2. februarja se je odigrala pri nas strašna žaloigra, katere žrtev je postal mlad fant Raščan Jožef iz Trnja. Pri Glavačevih so pili fantje in med njimi je bilo veselo razpoloženje. Sredi tega razpoloženja je stopil v sobo 24letni fant iz Gomilic Jerebič M.,

po domače Lemezov. Z njegovim prihodom se je začel med fanti prepir. Prišlo je celo tako daleč, da je Raščan iz Trnja povabil Jerebiča iz sobe, ker ni hotel pretepa v sobi. Oba sta se napotila na dvorišče. Med njima se je razvil pretep. Najprej sta poskušala z rokami svoje moči, nato pa je potegnil Jerebič nož iz žepa in zabodel Raščana petkrat. Prerezal mu je žilo vodnico, da je ranjeni komaj prišel do okna in zavpil fantom: »Na pomoč!« Potem se je hotel umakniti pobesnelemu Jerebiču in je prišel še do ograje za skednjem. Tam so ga zapustile moči radi prevelike krvavitve in je čez nekaj trenutkov izdihnil.

Sobota. Združenje obrtnikov za soboški srez namerava prirediti tečaj za čevljarstvo pri krojevanju. Tečaja se lahko udeležijo poleg čevljarstevskih mojstrov tudi pomočniki. — Umrle so v tukajšnji bolnišnici v preteklem mesecu tri moške osebe, in sicer dva fanta in en starejši mo-

ški. — Zavod za pospeševanje obrti pri Zbornici v Mariboru namerava prirediti v Soboti avtogeni varilni tečaj za kovinarsko stroko. Zato je združba trgovcev povabila vse mojstre in pomočnike kovinarske stroke, da prijavijo svojo udeležbo. Pričakuje se precejšnja udeležba. — Občutne poškodbe na glavi je dobil Mataj Franc, šofer iz Sobote. Vozil se je s kolesom in padel. Zdravi se v bolnišnici.

Beltinci. Pri nas se je dogodila nesreča. Komaj eno leto stara Ana Mlinarič je segla po posodi, v kateri je bila vrela juha. Juha je bušnila po otroku in mu zadala težke opekline. Takoj so dekletce prepeljali v soboško bolnico na zdravljenje. Upanje je, da bo okrevala.

Žižki. Častite šolske sestre pripravljajo s tečajnicami gospodinjsko nadaljevalne šole ter s pomočjo igralcev Prosvetnega društva kar tri igre in sicer: »Pri Brodnikovih«, »Guvernanta in špela« ter komičen prizor »Kmet in foto-

V Milanu na Italijanskem so obhajali praznik sporta na ledu. Ob tej priliki so smešili abesinskega neguša z dežnikom in s cesarjevo lutko na smučih.

Cilj naporov italijanskega generala Graziani na južnem abesinskem bojišču.

V Addis Abebi priznavajo, da je ofenziva Grazianijevih čet v dolini Ganale-Doria naperjena proti najbolj občutljivi točki abesinske naravne trdnjave, ki čuva srce Abesinije — Addis Abebo. Če bo Grazianiju uspelo, da se bo prebil s svojimi četami preko gorovja pri Sarari na jugu, bo postal gospodar abesinskega jezerskega ozemlja in ta uspeh bi bil za Italijane odločilnega pomena. Vse druge italijanske zmage bi ne pomenile toliko kakor zmagoviti pohod skozi zgoraj imenovano »veliko dolino«, ki se vleče skozi čelo Abesinijo od jugo-zapada proti sever-

Očetov greh.

»Menda da; saj nima otrok. Dve noči je bila Osojnica, moja druga sestra; toda Nana mora domov k svojim trem malim otrokom.«

»Ko bi le mogla tvojega očeta obiskati! Pa tudi to se ne spodobi. — Veš kaj, Tevž? Dve steklenici dalmatinca ti pripravim in tiste rože zraven. Ko se vrneš, vzameš vse s seboj. Pa očeta lepo pozdravi! Reci jim, da jim želim skorajšnjega zdravja in da vsak dan molim zanje!«

»Bog ti povrni, Marta! Vina pa mi ne dajaj!«

»Zakaj ne? Le tiho bodi! Pusti mi veselje!«

Pogledal jo je otožno. Čez nekaj časa je rekel:

»Marta, bal sem se, da si mi zamerila, ker me tako dolgo ni bilo na spregled.«

»Zamerila?« je zardela. »Med nama ne sme biti zamere. Jaz pa že vem, zakaj te ni.«

»Zakaj misliš?«

»Ker si značajan fant in veš, kaj se spodobi. Zaradi tega te imam še rajši.«

»Ali ti ne bi bilo ljubše, če bi večkrat prišel?«

»Da... ne.« je zajecjerala, »ko... bolje je, če se preveč ne shajava sama... Zaradi tega najina beseda vendar nič manj ne velja in pozneje bova tem srečnejša.«

6

»Prihodnjič bom prišel le, če bodo tudi tvoji domači tu. To ti obljubim.«

»Ali pa če mi boš imel kaj posebnega povedati, kaj ne?«

»Prav danes bi ti rad nekaj povedal,« je menil plaho. »Marta, ali mi hočeš napraviti veselje?«

»Rada. Če le morem!«

»Tedaj sprejmi ta spominek, da boš imela kaj od mene!«

Iz žepa je privlekel škatlico in jo ji dal. Radovedno jo je odprla in zagledala zlato verižico in zlat križec na njej.

»Moj Bog, to je vendar strašno drago!« se je prestrašila.

»Nisem je kupil od očetovega; s svojim denarjem sem jo,« ji je pojasnil. »Nekaj sem si pri vojakih prihranil, nekaj pa sem pri strelskih tekmah dobil.«

»Kaj tako dragocenega ne smem sprejeti.«

»Ne žali me! Prosim te, vzemi! Morda je to prvo in zadnje, kar ti morem dati.«

Začudeno ga je pogledala.

»Pomeri si jo no, poglej, kako se ti poda!« jo je prosil.

Narahlo je vzdignila verižico, nekaj časa so se ji pasle svetle oči na bleščečem nakitu, potem si jo je dela okoli vratu, stopila pred ogledalo, se zasukala na levo in desno in se z očitnim ugodjem ogledovala.

»Kako lepo se ti poda!« je vzkliknil.

Pri vrenju v črevih in zaprtju

zanesljivo učinkuje že ena čaša naravne

Franz-Josefove grenke vode.

(Reg. po-min. soc. pol. in nar. zdr. S-br. 15485, 25. V. 1935.)

graf». Igrali bodo na pustno nedeljo dne 23. februarja v »Našem domu« v Črensovcih.

Napad na trgovca. Trgovec Gorčanec se je vračal iz Sobote, kjer se je mudil na ekspozici-

turi borze dela. Že v gostilni pri Mertuku mu je neki neznanec potegnil iz žepa 10 Din. Ko je nadaljeval pot, ga je srečal neznan moški in se z njim pogovarjal. Naenkrat pa ga je napadel in mu hotel vzeti denar. Toda Gorčanec se ga je otresel in ga sunil od sebe ter zbežal. Misli je že, da je varen. Tedaj sta pa prišla dva kolesarja in ga hotela napasti. K sreči sta bili v bližini dve ženski in tako se je Gorčanec otresel tudi tega napada in prišel srečno domov na Hotizo.

Sv. Lovrenc na Pohorju. Naši vrli igralci pripravljajo za nedeljo dne 16. februarja napeto igro »Pod kmečko streho«. To bo lušno!

Kamnica pri Mariboru. Da ne bo letošnji pust preveč pust, bo poskrbelo Izobraževalno društvo, da bo kaj smeha. V ta namen pripravlja za pustno nedeljo 23. februarja ob 3. uri pop. v cerkveni dvorani veseloigro »Pri belem konjičku«. Prijatelji vabljeni!

Hoče pri Mariboru. Naše Prosvetno društvo bo v nedeljo dne 16. februarja nastopilo v Slomšekovem domu s šaloigro »Glavni dobitek« Bo nekaj veselega. O božiču ste jokali, sedaj se boste pa smejali!

Marija Snežna. Na Kraljevo dne 6. januarja se je vršil občni zbor tukajšnjega Prosvetnega društva in sicer ob tako obilnem številu, kakoršnega še Snežničani nismo videli. Nato smo ponovili igro »Za srečo v nesrečo«. Zato pa, fantje in dekleta, katerim vam je kaj mar izobrazba in vnetje za društveno življenje, pridite ter se prijavite k našemu Prosvetnemu društvu. Kajti v tem letu nameravamo zgraditi novi oder, zato že tem potom prosimo, da ko bomo trkali na dobra srca, da ne bodo ostala oglušena. Ob enem vabimo vse domačine ter sosede v nedeljo dne 16. februarja na igro »Tri sestre«, katero bomo vprizorili popoldne po večernicah.

Sv. Ana v Slov. goricah. Katoliško prosvetno društvo priredi v nedeljo dne 16. t. m., ob treh popoldne štiridejansko veseloigro »Beneški troj-

čki«. Vstopnina prosta, pač pa se bo pobirala članarina.

Sv. Anton v Slov. goricah. Pozor Antonjevčani! Gotovo še vsi ne veste, kaj bo v nedeljo dne 16. februarja pri Sv. Antonu. Ta dan priredi namreč igralska družina tukajšnjega Prosvetnega društva v Društvenem domu času primerno igro v petih dejanjih »Babilon«. — Naša društvena knjižnica se je pomnožila za 50 novih knjig, tako da jih ima sedaj nad 500 razne vsebine. Odprta je vsako nedeljo in praznik pred in po večernicah.

Sv. Lenart v Slov. goricah. V nedeljo smo igrali komedijo »Sumljiva oseba«. Prireditev je zelo dobro uspela. Ker je bila dvorana nabito polna, ponovimo igro v nedeljo dne 16. t. m. ob treh popoldne.

Ljutomer. V nedeljo dne 16. februarja, popoldne ob pol štirih, ponovi naše Prosvetno društvo znano Molierovo komedijo »Scapinove zvijače«. Igra je že pri prvi predstavi zbudila obilo smeha in lepe predpustne zabave. Tokrat ne zamudi prilike! Pridi, da se od srca nasmeješ. Iz sosednih župnij inate lepe zveze z vlakom. Društvo si je za to predstavo nabavilo popolnoma nove kostume.

Slov. Bistrica. Preteklo nedeljo se je vršil redni občni zbor Katoliškega prosvetnega društva, na katerem so prosvetni slovenjebistriški delavci dajali račun o svojem plodovitem delu. — Farna knjižnica si je nabavila lepo število novih knjig, knjige se izposojujejo v kaplanjski veži po samostanski maši in po večernicah vsako nedeljo in praznik.

Središče. Narodna prosveta v Središču priredi v nedeljo dne 16. t. m. lep pevski koncert

s spevoigro »Srce in denar«. Spored bo krasen, Pridite vsi, ki ljubite lepe narodne pesmi! Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina običajna.

Celje. Papeževa proslava bo v nedeljo dne 16. februarja 1936, ob štirih popoldne, v veliki dvorani Ljudske posojilnice. Salonski orkester izvaja pod vodstvom g. Zvonka Lenardona Fučinovo koračnico in Čajkovskega fantazijo. G. dr. Ivo Česnik iz Ljubljane govori o Petrovem prestolu, ki je temelj miru in edinosti. Papež in Vatikan v filmskih in skioptičnih slikah. Za sklep zapoje vsa dvorana himno »Povsod Boga«. Vstopnice se dobe v Slomšekovi tiskovni zadrugi pri Marijini cerkvi.

Sv. Jurij ob južni žel. Pevski odsek našega Prosvetnega društva je pod spretnim vodstvom g. Raztočnika mlajšega priredil dne 1. in 2. februarja v Katoliškem domu koncert. Pevci so večinoma iz kmečkih vrst in iz oddaljenih vasi. Zato je bilo treba dosti truda in žrtev, predno je bilo mogoče nastopiti. Svoj čas smo zastoj prosili za dovoljenje za prireditev koncerta. Naši neprijatelji so s svojo neudeležbo najlepše pokazali svojo naklonjenost. Pač ne morejo prenesti tega, da jim je vzeta oblast.

Pišce. V nedeljo dne 16. t. m., popoldne po večernicah priredi prosvetno društvo v Slomšekovi dvorani veseloigro v treh slikah: »Sluga dveh gospodov«. Kdvr želi zvedeti, kako je mogoče tudi dvema gospodoma služiti v teh težkih časih, naj pride. Smeha bo dovolj. Vstopnina pa je tudi primerna.

Videm ob Savi. Naše Prosvetno društvo je priredilo lepo igro »Vrnitev«. Igralci so svoje vloge zelo dobro rešili in s tem pokazali svojo sposobnost. Dvorana je bila nabito polna in gledalci so bili zelo zadovoljni. V kratkem hočemo pokazati nekaj smešnega, da bodo zadovoljni tudi tisti, ki se radi smeji. Imamo lepo razvito knjižnico in močno pevsko društvo, kar je lep dokaz, da tudi tukaj na Vidmu bolj tiho, zato pa živo in vztrajno deluje prosveta.

All si že obnovil naročnino?

Tedaj je živo zagorela, zložila verižico v škatlice in sramežljivo dejala:

»Tevž, ne zameri mi ničernosti! Čisto prevzelo me je. Ne bi verjela, kako moč ima taka zlata stvarca.«

»Ali si je vesela?«

»Vesela že, zelo vesela. Toda saj veš, da nikoli ne nosim nakita.«

»Tega nosi, stori mi to!«

Nekaj časa je preudarjala; potem se je odločila:

»Naj bo, zaradi tebe bom, pa le na največje praznike, na Božič, na Veliko noč in na Rešnjega Telesa dan.«

»Prav, Marta! In kadarkoli bom videl, da imaš to verižico, si bom mislil, da me imaš rada.«

»To si lahko tudi drugače misliš, vsak dan... Toda kaj naj dam jaz tebi, Tevž?«

»Nič, nič. Samo zvesta mi ostani!«

»Saj imaš mojo besedo — in ta velja toliko, kakor da sem ti jo dala pred oltarjem.«

»Pa naj pride karkoli?«

Zopet se je začudila, potem pa rekla odločno:

»Naj pride karkoli!«

Tedaj je vstal in zamolklo dejal:

»Marta! Ko mi oče umrejo, nimam na svetu nobenega veselja kakor le tebe.«

Napol bolesten, napol srečen nasmeh ji je krožil okoli ust, ko ga je spremljala iz hiše. Med durmi je obstala in rekla za njim:

»Bog ti povrni, Tevž! Pa gotovo se oglasi, ko se boš vračal!«

Enkrat še se je staremu Dvorniku obrnilo na bolje. Konec septembra so ga zopet prijeli krči in se odslej oglašali vedno pogosteje in huje. Bolnik je bil večkrat tako slab, da ni mogel spregovoriti razločne besede. Nekega večera ga je obiskal krojač »Krištof«. Ni verjel, da bi bil Dvornik že tako pri kraju; zato se je močno prestrašil, ko ga je zagledal. Čeprav bi bil rad kako besedo za tolažbo povedal, tokrat zgovornemu možaku ni prišla nobena na jezik. Obrnil se je in iz oči so se mu vtille debele solze. Tedaj ga je bolnik potrkjal po roki, češ, da mu hoče nekaj reči. Krojač se je nagnil k njemu in zaslišal rahle besede:

»Jurij, brez zamere! Kajne? Brez zamere!«

»Krištof moj!« je planil krojač. »Kaj bi tebi mogel zameriti, ti, ki mi nisi nikoli kaj drugega storil kakor samo dobro! Tako dober kakor ti ni nobeden pri nas. Prijatelj, bratranec, brat, jaz, jaz bi te moral prositi! Ali ne! Midva nimava eden drugemu nič odpuščati.«

Pritisnil si je svoj veliki rdeči robec na oči in jadrno odšel; drugače bi se bil moral na glas razjokati.

ru-vzhodu. Na severu zapirajo in preprečujejo Italijanom nadaljne prodiranje orjaške gore v pokrajini Tigre, na jugu je vsak večji uspeh nemogoč radi na vodi revnih krajev v provinci Ogaden, medtem ko onemogoča na vzhodu sama puščava. Danakil gor do Ausse vsako kretanje močnejših čet.

100.000 Italijanov bo romalo na abesin. bojišča.

Vse italijanske železnice so bile zadnje dni poplavljenе s prevozi vojaštva, ki so bili usmerjeni proti pristaniščem po južni Italiji. Na novo vpoklicane rezerve bodo znašale 100 tisoč mož. Ta armada bo odposlana v vzhodno Afriko pred nastopom deževne dobe. Iz vseh

Odprta noč in dan so groba vrata.

št. Danijel nad Prevaljami. Zadnjič smo poročali o smrtni nesreči hčerke Maksa Pika. Težko je zadela in potrla nesreča starše, ki so nad vse radi imeli Milko. Z njimi sočustvujejo sosedi in znanci. Lep in veličasten je bil pogreb, ki se je vršil 29. januarja. Udeležili so se ga sorodniki in znanci od blizu in daleč ter šolska mladina iz lokoviške in šentdanijske šole pod vodstvom učiteljstva in kateheta, g. Boštele, kaplana v Mežici. Na domu so zapeli sošolci pod vodstvom šol. upravitelja g. Stresa v slovo »Spomladi vse se veseli«. Sprevod je krenil proti št. Danijelu, kjer ga je pričakal g. župnik Kupčić in šentdanijska šolska mladina z učiteljstvom. Pri sv. maši so peli šentdanijski šolarji. Vsem so stopile solze v oči ob ganljivem govoru, ki ga je imel ob grobu g. župnik, ki je med drugim rekel: Ljubila je ptičke in jih šla krmit ter pri tem našla smrt. Odšla je v nebesa, kjer sliši prepevati rajske ptičke. V ganljivih besedah je tudi spregovorila Milkina sošolka Rutnikova Micka ljubljenski sošolki v slovo. Končno so še zapeli lokoviški šolarji »Gozdič je že zelen« in »Spomladi vse se veseli.« Potrtem staršem naše sožalje!

Limbuš pri Mariboru. Dne 28. januarja t. l. zvečer je vsled skoro enoletne težke in mukapolne boleznine vodenice v starosti 67 let, previden s sv. zakramenti za umirajoče na svojem posestvu v Studencih pri Mariboru umrl daleč na okoli znan in spoštovan gostilničar in posestnik gospod Franc Kučer. Naravnost veličasten je bil ob turobnih zvokih godbe njegov pogreb na studensko pokopališče, katerega se je udeležilo poleg ognjegasnih in pevskih društev ogromna množica odličnih oseb in drugega občinstva takorekoč vsa fara brez izjeme. Ti pa dragi in nepozabni naš France, počivaj v miru v hladnem grobu in večna luč naj Ti sveti!

Sv. Lovrene na Drav. polju. Vsemogočni je odpoklical iz te solzne doline svojega zvestega služabnika Ivana Valentana, železniškega čuvarja iz Apač. V 51. letu svojega vzglednega

krščanskega življenja je izpolnil svojo nalogo na zemlji in odhitel po večni plačilo za svoje zvesto službovanje Gospodu. Vsemogočni, daj njegovi duši večni pokoj in večna luč naj mu sveti, naj v miru počiva Tvoj zvesti služabnik! Njegovim dragim in nam, ki z njimi žalujemo, pa daj izpolnitev srečnega upanja, da se enkrat snidemo v večni slavi z njim, ki smo ga poznali in ljubili!

Ljutomer. Na Cvenu pri Ljutomeru je umrla dobra mati vnetega slovenskega duhovnika g. Janka Slavič, župnika v Kostrivnici. Rajna Slavičova mati Marija so bili doma iz križevske fare, rojena Magdič. Dosegli so lepo starost 83 let. Lepo sta jih oskrbovala sin Franc, posestnik na Cvenu, in njegova žena Jozefa. Slavičevi materi večni mir pri velikem duhovniku v nebesih, sinu župniku Janku in vsej Slavičevi rodbini pa naše sožalje! — Dan za dnem zvoletos, rojstev niti polovico tega ne. Odprta noč nijo naši zvonovi. Imamo menda že 20 mrličev in dan so groba vrata.

Razkrižje pri Ljutomeru. Dne 24. januarja smo ob obilni udeležbi ljudstva pokopali našega

Oglas se registr. pred 5. St. 1802 od 11 XII 1934

soseda, posestnika Franca Krznar. Rajni je, po strašni in dolgi bolezni, vdan v božjo voljo, zapustil svoje drage, previden s sv. zakramenti. Njegovim dragim naše iskreno sožalje!

Rogoznica pri Ptuj. Umrl je pri nas Simon Prosenjak v starosti 68 let. Pokojnik je užival med ljudstvom velik ugled. Kako je bil spoštovan in cenjen, je pričal krasen pogreb. Bil je ugleden posestnik in umen gospodar. Naj mu sveti večna luč!

Sele pri Slovenjgradu. O, še se gode čudeži na svetu, še! Ko 26 mesecev nismo imeli nobene poroke, pa zdaj v predpustu kar tri. Prvi je prišel po nevesto na Sele Jožef Popič, Volavšekov iz Raduš v starotrški fari. Na Blaževo smo poročili sina blagega rajnega cerkvenega ključarja po domače Španžela Adolfa Kotnika z Zagršnikovo Micko. Na gostiji je nabral cerkveni ključar starotrški g. Jurij Apačnik za naš novi oltar Device Marije, ki ga izdeluje kipar g. Sojč v Mariboru, čigar ime in delo jamči, da bo umotvor, 76 Din. G. nabiratelj in vsem da-

rovalcem naj Bog obilo povrne! Na žalost najbogatejši ni nič prispeval! Upamo pa, da, kadar bo videl novi oltar, bo dal največ! — Po drugi predpostni nedelji bo pa poročen naš cerkvenik, naročnik in priden bralec »Slovenskega gospodarja«, Feliks Krivonog, ki bo dobil nevesto z Rake na Kranjskem. Bilo vsem srečno!

Sv. Lovrene na Pohorju. Med našimi otroki se je na več krajih pojavila davica. Doslej je že zahtevala dve žrtvi: 12letnega fantka iz lovrenške šole in šletno punčko iz šole Lehen.

Negova — Sv. Trojica v Slov. ger. Dne 2. t. m. sta se poročila Osojnik, kovaški mojster iz Negove, in Marija Stranjšak iz Oseka. Želimo novima poročencema vbilo sreče!

Slov. Bistrica. Podružnica Zveze absolutov kmetijskih šol v Slov. Bistrici je priredila pre-

teh znakov se da sigurno sklepati, da bodo pričeli Italijani s čisto vsežo ofenzivo, da bi se osigurali take postojanke, v katerih jih Abesinci ne bi mogli presestetiti in jih pognati iz zasedenega ozemlja. Zelo močne rezerve prepepljavajo na južno fronto, kjer poskušajo abesinski oddelki, da bi presenetili armado generala Grazianija za hrbtom.

Abesinske zgube.

Po italijanskih poročilih je padlo na severnem in južnem bojišču v drugi polovici januarja 17.000 Abesincev. Ako prištejemo še ranjene in pobegle, je utrpela abesinska vojska v omenjenem času zgubo 40.000 mož.

Dvakrat še je prosil Dvornik za gospoda in oba-krat je prejel sv. obhajilo z ganljivo pobožnostjo. Na rožnensko nedeljo popoldne pa je omagal. Poklicali so kaplana, tudi hčeri sta bili pri njem. Vpričo duhovnika in svojih otrok je stari kmet na večer po kratkem smrtnem boju umrl.

Dva dni pozneje so ga nesli k fari. Ko so prišli sredi klanca do tistega križa, so postavili trugvo na klop, več ko sto ljudi je stalo naokoli in pomolilo pet očenašev rajnemu za slovo. Pri fari je čakala množica vaščanov, da je kmalu ni bilo take na kakem pogrebu v Podkraju. Ob grobu se niso jokali samo otroci, ampak tudi mnogi reveži. Najbolj je jecal krojač Kristof, čeprav je tlačil in dušil jok vase.

Po sv. maši zadušnici so odšli pogrebci v gostilno »Pri pošti« na sedmino. Tevž je opravil vse, kakor se je spodobilo za rajnega kmeta. Siromakom je dal razdeliti kruha in moke.

Tudi Marta je bila na sedmini. Za mizo je sedela nasproti »kranjskemu Janezu«, krojaškemu pomočniku. Ta se je šalil z njo in jo nagajivo dregal. Ko se za nič ni zmenila, je poškilil mimo nje in dejal:

»Marta, kaj praviš, kateri od naju je z Dvornikom bolj v sorodu, jaz ali ti?«

»Naši si v tem kraju niso z nikomer v sorodu,« je resno odvrnila. »Dobri pa smo si z vsemi in radi posodimo, da bi tudi nam kdaj prišli na pogreb.«

»Pa na sedmini še na nobeni nisi bila. Prvič te vidim danes,« jo je dražil.

»Nekam moram prvič,« je zardela.

»Nekam, da, in pri pravem o pravem času, hehe,« jo je dražil.

Tako se je zasmeljal, da se mu je nosek čisto ugreznil med lica. Zvonikovi hčeri ni bila Janezova poredna družčina nič po volji; zato je že prej odšla, preden so pojedli in pomolili običajne tri rožne vence. Zunaj na lopi jo je kakor slučajno srečal Tevž in ji rekel:

»Marta, ali že greš?«

»Da,« je odgovorila z zamolklim glasom; »tako mi je danes pri srcu, kakor da so meni umrli oče.«

»Bog ti povrni!« je rekel prisrčno in ji stisnil roko; potem sta šla naglo vsak na svojo stran.

IV.

Bilo je novembra o šentandrejevem. Preko vrhov je pihala jesenska sapa, da so se kadile megle pod vedrim nebom, kakor da je vigred. Potrto in s pobešeno glavo je korakal Tevž po cesti. Ko je prišel do razpotja, kjer se cepi pot v Dobrije, je začul za seboj hreščec ženski glas:

»He, Tevž! Počakaj no! Pojdemo kup!«

Ko se je ozrl, je spoznal Blazinovo Ceno, ki je bila kot otrok z njegovim očetom na Dvornikovem, in njeno najmlajšo hčer Lizo. Nevoljno je stisnil

tekli teden v prostorih meščanske šole 4dnevni podučni tečaj s prav zanimivi referati. Zanimanje za tečaj je bilo toliko, da je število udeležencev vsak dan raslo, znamenje, da so bili referati dobro podani in da se kmečka mladina dobro zaveda, da bo v teh težkih gospodarskih razmerah mogla vzdržati le v tem slučaju, ako bo prinesla ob ustvarjanju svojega ognjišča zadostno strokovno izobrazbo in srčno kulturo. Prirediteljem prisrčna hvala za te koristne ure, posebno pa še Viktorju Zafošniku in Laporčanu Šprogarju.

Spodnje Pleterje pri Sv. Lovrencu na Dr. p. Planinšek Anton, po domače Grmekov, je prevzel domačijo, pa si je privedel za življenjsko družico vrla Marijo Dolenc, po domače Grilčevica iz Župeče vasi. Poročil ju je ženinov stric pater Planinšek iz Maribora. Na gostiji so svatje zbrali znesek za novo bogoslovje v Mariboru. — Tonetov starejši brat Janez Planinšek pa je nato sklenil zvezo s Tončko Klajnšek ter z njo prevzel Marijakov dom. Na gostiji so svatje za misijone med zamorci zbrali 60 Din. — V Cirkovce, oziroma Mihovce pa je odšla za gospodinjino Dolenc Marija iz Zgornjih Pleter, ki si jo je odvedel ženin Štefan Semberger. Naj spremlja vse obilen božji blagoslov!

Ljutomer. Za samaritanski tečaj, katerega priredi društvo Rdečega križa, se je prijavilo nad 50 udeležencev. Predavanja se pričnejo prihodnji petek dne 14. februarja, ob pol 7. uri zvečer in sicer v drugem razredu meščanske šole.

Ljutomer. Preteklo nedeljo se je vršila v Ljutomeru slovesna zlata poroka Šumakovih staršev s Krapja. Slovesna gostija se je vršila pri sinu Mirku in Ljutomeru. Zlatoporočencema k jubileju iskreno čestitamo in jima želimo še dolgo vrsto zlatih let.

Muršček pri Slatina-Radenci. Ugledni posestnik Jožef Zunič je poklonil prostovoljnemu gaislskemu društvu Selišče-Kupetinci hranilno knjižico v vrednosti 400 Din, ki se je že deloma dvignila. Imenovani dobrotnik je že nad 40 let zvest naročnik »Slovenskega gospodarja« in je skozinskož poštenjak. Mož krščanskega prepričanja uživa daleč na okrog velik ugled ter ga radi njegove dobrotljivosti spoštujejo celo politični nasprotniki. Ponosno pravi vsakemu v obraz, da bo »Slovenski gospodar«, kateri mu

je nad 40 let zvest tovariš, ostal do smrti edini prijatelj. Taka izjava 75letne korenine naj vpliva vzgledno na druge!

Ptuj. Poročila sta se v cerkvi sv. Petra in Pavla Martin Kokolj, krojaški mojster v Vičavi pri Ptujju, z gđ. Matildo Horvatovo, kuharico v Ptujju. Mladoporočencema obilo blagoslova! — V torek dne 4. februarja je bila predvajana v našem gledališču trdejanika »Zgrešene poti«, ki jo je spisal profesor na ptujski gimnaziji g. Ingolič. Igralci so kot diletantje odlično rešili vse vloge. Posebno dobro je rešila svojo vlogo gđ. Mlakarjeva v vlogi učiteljice-novinke. Avtorju in režiserju igre g. Ingoliču je bil poklonjen lep lovorjev venec in gđ. Mlakarjevi pa krasen šopek rož.

Ptuj. Minoritski samostan v Ptujju sprejema dobre mladeniče za redovne brate. V poštev pridejo fantje od 16. leta naprej, ki so se izučili kake obrti in želijo po zgledu sv. Frančiška v molitvi in delu posvetiti Bogu svoje življenje v samostanu. Prošnja za sprejem naj se naslovi na: Predstojništvo minoritskega samostana v Ptujju. Zraven naj se priloži: zdravniško spričevalo, izjava g. župnika ali g. kaplana o lepem vedenju, zadnje šolsko spričevalo in spričevalo, da se je učil kake obrti.

Špitalič pri Konjicah. Ne smete misliti, gospod urednik, da pri nas ni nič novega, ker se tako redko oglasimo. Ali ni to vesela novica, da trije sinovi cerkvenega ključarja Ivana šelih: Janez, Jože in France, v enem pustu zapustijo samski stan ter rečejo pred oltarjem tisti usoden »Hočem!«, s katerim vzamejo na sebe zakonski jarem! Da bi bili srečni v novem stanu s svojimi izvoljenkami vred! — Na svečnico je bila v šoli igra. Ni bila bogve kaj obiskana. Bilo je slabo vreme, ali pa firma ne vleče.

Sv. Jurij ob južni želi. Dne 28. januarja sta zakonca Jakob in Marija Mravljak iz Šibeneka v krogu svojih otrok in sorodnikov obhajala zlato poroko. Kot zglednim katoličanom in zvestima naročnikoma in čitateljema naših časopisov jima kličemo: še na mnoga leta! — Pri Mastnaku v Lokarjih so imeli v enem tednu veselje in žalost v hiši. V ponedeljek dne 27. januarja so imeli poroko in obhajali gostijo hčerke Albine. Naslednji petek pa je že umrla starejša hčerka Emilija. Res hitro za veseljem žalost pride . . .

Št. Andraž pri Velenju. V ponedeljek 3. februarja se je poročil Zornikov France, vzoren sadjar in agilen delavec v tukajšnjem kat. prosv. društvu; za družico na svoji življenjski poti si je izbral Grmovškovo Justiko, prav tako pridno članico tukajšnje Mar. družbe. Pozdravljena v našem Dobuču pod Goro Oljko! Vama kličemo: na mnoga srečna leta!

Šmartno ob Paki. Razni agentje vedno obiskujejo prebivalstvo in iščejo lahkovernih ljudi za svoje žrtve. Ljudje se zavedajo, da so ogoljufani, ko je že prepozno. Tako je n. pr. neki agent osleparil mnogo strank s povečanimi fotografijami. Fotografije so dobili po povzetju, blago je pa ničvredno. Da bi že ljudje imeli pamet in bi tuje vsiljive agente pognali.

Piščee. Pustni čas je v deželi. Pa vam morem le žalostne novice poročati. Možijo in ženijo se letos bolj malo, a več se pretepavajo. Saj skoraj ni dneva, da se ne bi kje stekli in katerega okoli prinesli. Žalostno! Toda mrlič naših pobojev so prav posebne vrste. Njihova obramba so večidel manjši rilci in ščetine. Zato mislimo, da radi teh pobojev ne bo treba dati nikjer odgovora.

Orjaki in pritlikavci.

Navadno se giblje višina odraslega moškega telesa med 1.50 m do 1.90 m. Izven teh dveh mej pričenejajo pritlikavci, oziroma orjaki. Katere tozadevne višine so z dokazi podprte in torej resnične? Največji človek je bil Finec Cajanis, ki je bil visok 2.83 m. Najmanjši znani pritlikavec je bil Hilany Agybe s Sinaje, ki je dosegel v starosti 60 let komaj 38 cm višine. Precej znanih je velikanov od 2.50 do 2.75 m in pritlikavcev med 45 in 90 centimetrov. Velikani ne postanejo navadno stari, med tem ko začnejo pritlikavci v visoki starosti celo rasti. Pruski kralj Friderik Veliki je imel telesno stražo, katero so tvorili sami velikani. Od Friderikove garde je ohranjen od enega gardista okostnjak, ki je dolg 2.20 m. Ta vojak je dosegel za orjaka izjemno starost 86 let.

zobe in šel počasi naprej. Pa že v naslednji minuti sta ga dohiteli in jo ubrali levo in desno od njega, kakor da je njun. Materi je moglo biti šestdeset let; postavna je bila in po obrazu bi dejal, da je morala biti kdaj lepa. Medtem ko so ji bili lasje skoraj čisto beli, je imela obrvi črne ko oglje in v sivih očeh nekaj kakor kača. Nekoliko manjša od matere je bila hči, drugače pa ji je bila zelo podobna; tudi o njej bi bil lahko rekli, da je lepa, kazili so jo le nje rdečkasti lasje in vsiljivo vedenje. Biti ji je moglo kakih šest in dvajset let.

Ker ju Tevž niti pozdravil ni, je stara kar začela s svojim odurnim glasom:

»Kaj pa je s teboj, Tevž? Kar smo očeta pokopali, si postal ves drug. Nikjer te ni več videti in vedno si tako žalosten.«

Ničesar ni odgovoril.

»Kje pa si bil, Tevž?« je silila mlada.

»Na Homu«, je zabundal.

»Medve pa v Dobrihah; očina bratranka se je možila.«

»Bolj med ljudi moraš, Tevž,« je zopet začela stara. »Saj je lepo, da tako žaluješ za očetom. Očeta ima človek le enega; tako dobrega pa, kakor je bil tvoj, sploh ni najti. Ali predolgo žalovati: to ni za fanta.«

»Smiliš se mi, ko si tako žalosten. Ko bi te človek mogel malo potolažiti!« je koprnela mlada.

»Doma gledaš vedno iste obraze in za kratek čas ti posli tudi niso.«

»Zamotiti se moraš, da boš na žalost pozabil.«

»Pridi kaj k nam! Moj stari ve dosti povedati, Liza zna pa na citre.«

»Mm,« se je sramežljivo zvijala mlada, »koj bolj malo; rajši šivam in pletem.«

»Po tvojem očetu smo si prijatelji in težko, da najdeš koga, ki bi ti bolj dobro želel kakor mi.«

»Pri nas si lahko kakor doma.«

»Vedno te bomo veseli. V nedeljo prihodi, če prej ne utegneš!«

»Da, pridem te dni kdaj,« je dejal pomenljivo.

»Nekaj posebnega se moramo pogovoriti.«

Mladi so se oči posvetile, stari pa se je užgal v njenih zelen ogenj.

»Kaj posebnega?« je poizvedovala navidez nedolžno. »Menda nama že danes lahko poveš, kaj bo takega; ali ne?«

»Lahko,« je odvrnil skoraj porogljivo; »tisto zaradi denarja bi rad uredil.«

»Zaradi kakšnega denarja?« je zazijala stara.

»Menda niste pozabili, da so vam oče precej posodili.«

»Moj Bog, tista mala reč! Saj se ne boš na to zapel.«

Abesinska oblast

bo postavila pod sekvester vse imetje italijanskih državljanov, ki prebivajo v Abesiniji.

Po zasedbi Eritreje

so bili Italijani prvič tepeni od domačinov pri Doggali leta 1887.

Abesinski cesar Menelik

II, je izdal leta 1896, ko so bili Italijani od njega tepeni pri Adui, pred vojnim pohodom na narod razglas v besedah: »Vsak, ki čuti v sebi moč, me naj spremlja na bojišče. Kateri je pa preslab, naj doma moli za nas!«

Abesinski telefon

je dolg 2700 km, brzovaj pa 3500 km.

(Dalje sledi)

Peter Rešetar rešetari.

JNS vstani! Ko so pretekli teden imeli v Splitu JNSarji svoj sestanek, je bil tamkaj tudi dr. Kramer iz Slovenje in je končal svoj govor: JNS vstani! Ubogi Kramer! Kaj bo neki z JNS, ki ne le spi, ampak je mrtva! Če bi vprašal kakega konjskega mesarja, bi mu ta pojasnil, da tudi on iz mrtvega konja ne dobi nobenega . . . več, pa naj ga brca kakor ga hoče!

Dr. Kramer in njegov pes. Dr. Kramer ima psa, ki je spravil že nekaj ljudi pred sodišče. Res ne morem razumeti, zakaj se dr. Kramer tako razjezi, ako mu kdo psa oponaša. Saj vidimo itak vsi, da je njegova politika spravila vse Slovence na psa, njegovi ožji prijatelji pa tudi čutijo, da je JNS prišla na psa. Rad verujem, da je dr. Kramer jezen, če mu kdo psa omenja, saj ima sedaj itak hude pasje dni!

Veliki otroci. Jevtič je organiziral v parlamentu ropotanje z otročiji igračkami. Ker mu jih je zmanjkalo, je hitel na vso sapo v prvo

trgovino z igračami in zahteval vse bobenčke, raglje itd. Prodajalka ga je vprašala: Pa za kolikšne otroke potrebujete te igrače? Moral je zaradi svoje majhne postave odgovoriti: Za večje kot sem jaz! Zadel je in vsaj sedaj govoril resnico!

Lopar je v modi! Med raznimi parlamentarnimi igračami je igral glavno vlogo lopar, s katerim so poslanci tolkli po klopeh. S tem so uvedli v modo lopar, ki naj rešuje v bodoče jugoslovansko politiko. Tudi bo s tem lesna križa zmanjšana, ker bodo volilci napram takim politikom v bodoče tudi z loparjem skušali dokazovati, da ima narod prav in ne JNSarji. Jajca imajo sedaj itak svojo ceno, loparji pa so cenejši in bodo tudi izdatnejši. Iznajdbo si bodo dali JNSarji patentirati, če ne zlepa pa z grda, jo bo patentiral narod sam, ko se ti specialisti politike z loparjem med narod prikažejo! Ta patent se jim udari na tisto plat, kakor ga znajo udariti skrbni starši pri porednih otrocih. Jaz kljub tej izpremembi še ne bom zamenjal rešeta z loparjem.

odreži z obodcem okrogle oblike. Shajati jih pusti na deski, pokriti s prtičem, potresenim z moko. Postavi jih na gorko. V plitvi posodi razgrej mast, ki ji lahko pridenesh tudi masla. V vročo polagaj krofe tako, da pride zgornja stran najprej v posodo. Nato jih potresi, pokrij in ko zarumene spodaj, jih obrni in jih več ne pokriva. Na rešetu naj se potem odtečejo. Nazadnje jih potresi s sladkorjem.

Flancati. V lončku razpusti 1—2 dkg kvasa, žličico sladkorja in 4 žlice mlačnega mleka ter pusti shajati. V skledi pa zmešaj v 1 l moko $\frac{1}{4}$ l toplega mleka, 1 jajce, 1 žlico sladkorja, $\frac{1}{2}$ žličice soli, 1 žličico masla ter shajani kvas. Narahlo premešaj in nato stepaj testo, da postane gladko. Vzhaja naj na gorkem. Ko ga razvaljaš, ga razreži s koleščkom na podolgovate krpice, v katere napravi še podoigem par zarez, a ne čisto do kraja. Pusti jih na prtiču, z moko potresenem, vzhajati. Nato jih polagaj v razbeljeno mast in pokrij s pokrovko. Ko se na spodnji strani zarumene, jih obrni, a ne pokrij jih več. Ocvrte deni na rešetu in jih pozneje potresi s sladkorjem.

Špehovka (navadna). Napravi testo kakor za potico. Razvaljanega potresi in namaži s toplimi ocvirki, katerim prideni masti, da niso presuhi. Lahko potreseš nekoliko kruhovih drobtin, da se ne bo mast odcejala iz potice. Nato testo zvij in špehovko speci.

To in ono.

Usnjeno torbico osnažiš s terpentinom in jo nazadnje zdrgneš z namiznim oljem. Če pa je na njej madež, ga odstraniš z mlečno vodo, v katero si kanila malo salmijaka. Z mehko krpo potem dobro zdrgneš, da se usnje zopet sveti.

Mastne lase umivamo s kamiličnim čajem. Ta je priporočljiv zlasti za svetle lase. Kis pa vrača lasem zopet blesk. Pridenemo ga nekoliko predzadnji vodi, s katero se izpiramo.

Svečnik osnažimo, če ga pomočimo v vročo vodo in zdrgnemo kaplje od voska s krpo.

Če se opečemo, ne smemo opeklin močiti z vodo, temveč jih namažemo z lanenim ali namiznim oljem, kar ublaži bolečino in prepreči, da se ne naredo mehurji.

Ženski svet

Za ljubiteljice cvetic.

Naše drage prijateljice, ki so nas vse leto razveseljevale raz oken s svojim zelenjem in cvetjem, sedaj počivajo na varnih prostorih našega stanovanja, po sobah in kletih. Ali smemo čisto pozabiti nanje? Prav gotovo ne!

Res je, da jim moramo pustiti počitek, to se pravi, da jim v tem času telesa na smejo rasti. Vendar si jih pa le moramo od časa do časa malo ogledati.

Prilivamo jim samo toliko, da jim korenine ne usahnejo in ostanejo žive. Vendar jim ne smemo pustiti suhe zemlje. Kadar jih zalivamo, jim damo toliko vode, da se temeljito napijejo. Tudi svež zrak prav dobro dene našim ljubljankam, sicer prično gniti. Zato odprimo okna, kadar ni zunaj prehudo mrzlo.

Če postavimo cvetice predaleč od okna, bodo začele rasti z dolgimi in tankimi poganjki proti svetlobi. Prav tako jim zrastejo slabotni, bolni poganjki, če je v kleti pretoplo.

Gnijoče ali trohneče dele odstranimo in mesto, kjer smo odrezali, potresemo z lesnim ogljem.

Ker se rastline zlasti po sobah tekom zime oprasijo, bodo pričele hirati, ker jim prah zapre dušnice, skozi katere diha. Od časa do časa moramo liste in poganjke zbrisati z mokro gobno ali krpo. To moramo previdno delati, da ne poškodujemo cvetic. Kadar pa ni zunaj mrzlo in pada topel, rahel dež, jih postavimo na prosto, da jih dež opere. Lahko pa jih tudi denemo v kakšno večjo posodo ter jih s škropilnico temeljito očistimo z nekoliko mlačno vodo.

Če se bomo zanimale tudi po zimi za naše lončnice, nam bo to v pomladi v veliko zadovoljstvo, kajti naše prijateljice se bodo zdrave in močne pripravljale za cvetje.

Pust v kuhinji.

To je pač že stara navada, da praznujemo »malega pusta« in pustni torek tudi s tem, da damo na mizo kaj boljšega. Kakor si ne moremo misliti božiča brez potice, Velike noči brez kolača, tako bi težko minil pust brez krofov in svinjine. Svinjska glava s hrenom zavzema vsako leto dostojno mesto na naši mizi, dobri krofi nam diše nasproti, da se jih ne moremo odreči.

Morda še katera mlada gospodinja ni dobro vajena pripravljanju teh pustnih dobrot, zato sem navedla tu par receptov.

Pustni krofi. V lončku zmešaj $\frac{1}{4}$ l mleka, 2 žlici sladkorja in 5 dkg kvasa. Postavi na gorko, da kvas vzide. Med tem zmešaj v skledi $\frac{1}{4}$ kg sirovega ali kuhanega masla, 5 žlic sladkorja, 8—10 rumenjakov, $\frac{1}{4}$ l mleka, $\frac{1}{2}$ kozarca ruma, 1 žlico soli, nastrganih limoninih olupkov in vzhajani kvas. Ko je to dobro raztepeno, stresi zmes na 1 kg dobro presejane moke, stepaj in zmešaj toliko časa, da je testo popolnoma gladko in da poganja mehurčke. Potem pusti testo shajati. Desko, kjer ga boš valjala, potresi z moko in razvaljaj testo za prst debelo. Izreži okrogle oblike, na katere položi kupčke mezge ter jih pokrij z okroglimi krpicami testa. Stisni ob robu dobro drugo ob drugo ter

Vojna v vzhodni Afriki.

Dve zmagi Abesincev na severu in jugu.

Angleško poročilo iz Addis Abebe od 5. II. trdi, da je usoda od Italijanov na severu zasedenega mesta Makale že zapečaten in ga bodo morale italijanske čete izročiti Abesincem. Makale je ostalo brez vode, ker so Abesinci odpeljali v drugo dolino potok, ki je tekkel skozi mesto in ga preskrboval z vodo. Če bodo Italijani res ob to postojanko, potem je ne bodo več osvojili, ker se že odigravajo srditi boji za posest mesta Adigrat, katerega hoče iztrgati Italijanom ras Sejum. Abesinske čete so že pretrgale zvezo italijanske fronte med Makale in Aduo.

Istočasno kakor na severu so izvojevali Abesinci tudi na jugu znaten uspeh. Čete novega poveljnika abesinske armade na jugu dedžasmača Merede so napadle Italijane pri Negheli in so jih lapodile po srditem boju v beg. V bitki pri Negheli je padlo in je bilo ranjenih 1700 Italijanov. Abesinci so zajeli 16 tankov, 70 strojníc, 3 topove in 11 oklopnih avtomobilov. Med ujetniki je tudi bivši italijanski poslanik v Addis Abebi grof Vinci in njegov vojaški spremljevalec.

Na južni fronti so zaznali Abesinci osnovno zamisel in cilj najbližje ofenzive italijanskega

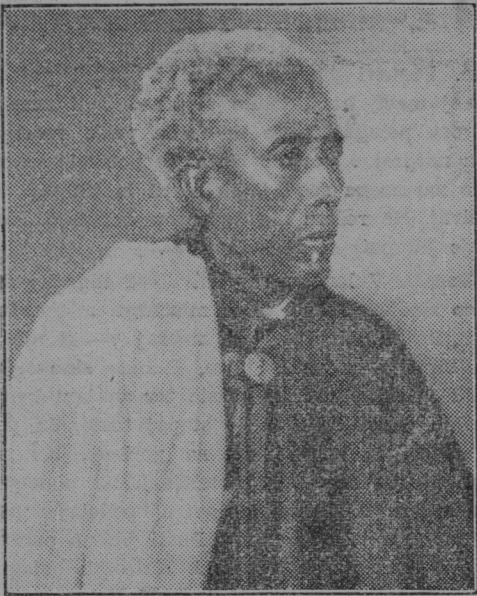
generala Graziani. Italijani nameravajo na jugu prebitje abesinske fronte s celo motorizirano divizijo, koje prodiranje bodo podpirala tudi bombna letala. Graziani bi rad dosegel s to ofenzivo mesto Ginir, ki je prestolica pokrajine Bale in razen tega še zelo važno križišče karavanske ceste proti Addis Abebi.

Razna poročila, ki se tičejo vojne.

V Addis Abebo je dospelo 37 protiletalskih topov ter 37 topov proti tankom, ki so čisto nov izum. Slednje topove je dobavila švicarska orožarna Solothurn. Kanoni proti tankom nosijo zelo daleč, so 3.7 cm kalibra in imajo silno probojno moč. Krogle so tako izdelane, da povzročijo strahovito eksplozijo za tem, ko so prebile na tanku jekleno ploščo. Eksplozija uniči vso notrajno opremo tanka—vžge tankov bencin in tako nastala eksplozija zavsem uniči tank.

Dne 9. februarja so bombardirala italijanska letala cesarjev dvorec v Desije. Tudi med bombardiranjem cesar ni zapustil dvorca in je nekaj časa sam usmerjal cev protiletalskega topa in streljal.

V zadnjem času prirejajo italijanska letala izvidniške polete in so preletela že vso severno

Novi abesinski poveljnik na južni fronti dedžasmač Balča, ki se je boril proti Italijanom že leta 1896 pri Adui.

Abesinijo do železniške črte Džibuti—Addis Abeba. Letalci fotografirajo posamezne abesinske naselbine, četudi so brez vsake vojaške važnosti.

Italijanskega maršala in vrhovnega poveljnika v vzhodni Afriki Badoglio bodo odpoklicali, ker je dosegel veliko manj nego prejšnji poveljnik de Bono. Kar so si Italijani priborili doslej v vzhodni Afriki, je zasluga poveljnika južne italijanske armade generala Graziani.

Dne 8. februarja so odpotovali na abesinsko

Italijanska utrdba v pokrajini Tembien na severnem abesinskem bojišču.

bojišče štiri člani visokega fašističnega sveta. Med temi je grof Ciani, Mussolinijev zet, ki bo zopet prevzel vodstvo bombnih letal. Nadalje generalni tajnik fašistične stranke Starace, ki prevzame vrhovno poveljstvo nad miličniki. Tretji je Farinači, ki dobi bombno letalo v skupini grofa Ciano. Četrti visoki fašist je Bottai, guverner Rima, ki bo prevzel neko važno mesto na severni fronti.

ba moža«. Gotovo so nam še cirkovski igralci v lepem spominu, zato jih pojdemo tudi tokrat gledat.

Dopisi.

Fram. Pri nas so se v zadnjih tednih poročili: Karol Rotarč, ki je dobil nevesto Terezijo Pristovnik od Sv. Urha pri Tinju; Henrik Žamut iz Kamnice in Marija Galuf; Jože Strajnsak in Neža Kmetec; Maks Potočnik in Matilda Pliberšek iz Gradišča; Ivan Vauhnik, ki je iz Spodnje Polskave prišel v Morje k Pekarju po novo gospodinjico Marijo Hojnik; Ivan Pišek in Terezija Domadenik; Franc Kegel iz Ljutomerja in Marija Napast iz Ranč; Matevž Mom iz Roza Klavž v Požegu; Tomaž Klasinc od Sv. Marjete in Terezija Kobalej v Požegu; Karol Marčič iz Rač in Jožefa Vihar v Ješenci. Vsim veliko sreče!

Sv. Jurij ob južni žel. V lepo solnčno jutro so žalostno zadoneli zvonovi in naznanili, da je umrla v Lokorjah pri Sv. Juriju ob južni žel. Milika Mastnak. V skritem zatišju je potekalo njeno življenje, posvečeno notranji izpopolnitvi in dejanski ljubezni do bližnjega. Sama je bila vzor krščanskega življenja. Velikokrat je pristopila h mizi Gospodovi. Tu se je v žarkih sv.

Poslednje vesti.

Iz domače politike.

Opozicija bi rada onemogočala delo v skupščini in v finančnem odboru. Za sejo narodne skupščine dne 10. februarja je vladalo največje zanimanje. Opozicija je bila pripravljena za to sejo z obstrukcijo in so prinesli glavni razgrajči seboj razne otroške igrčke, kakor ropotuljice, s katerimi so motili sejo. Kljub nemir povzročujočemu postopanju opozicije je vladna večina obravnavala celotni dnevni red seje. — Glavna točka seje je bila volitev odbora za priučitev zakonskega sodbuška o razdolžitvi in o prehrani prebivalstva in živine v pasivnih krajih. Za omenjeni odbor je bila vložena samo ena lista, na kateri je od Slovencev poslanec Mihael Brenčič, kot namestnika pa Lenarčič in Mravlje. — Dne 10. februarja se je vršila tudi seja finančnega odbora, katero so pa radi sabotaže zapustili člani vladne večine in finančni minister Letica. — Prihodnja seja skupščine in finančnega odbora bo v četrtek 13. svečana.

Izdelan je banovinski proračun za leto 1936-1937 in ga bo začel obravnavati za 17. februarja sklicani banovinski svet. Proračunski predlog znaša 97,327.046 Din, dočim je znašal proračun za leto 1935-1936 83,653.260 Din. Razlika je radi tega, ker je bilo več davščin in dohodkov vsebovanih v proračunih podjetij, kot n. pr. 7.7 milijonov Din dohodkov banovinskega cestnega fonda. Doklade so ostale neizpremenjene 53 odstotkov k vsem državnim neposrednim davkom in istotako takse in trošarine. Kmetijski oddelek izkazuje znatno povečanje osebnih izdatkov zaradi izboljšanja kmetijsko pospeševalne službe. Vstavljen je v proračun nova postavka 80.000 Din kot prispevek zasebnim kme-

tijskim gospodinjstvom šolam. Povečani so tudi prispevki ustanovam kmetijskega oddelka.

Domače novice.

Graničar ustrelil na meji tihotapca s tobakom. V Kobilju na meji med Prekmurjem ter Madžarsko je pozval graničar neznanca, ki je tihotapil tobak iz Madžarske, na stoj. Pozvani je pričel bežati, nakar je graničar ustrelil in tujec se je zgrudil mrtev. Ustreljeni ni imel pri sebi nobenih dokumentov, pač pa polno vrečo madžarskega tobaka.

Stanovanjska baraka pogorela. V Spodnji Dobravi pri Mariboru je pogorela z velikim trdom postavljena stanovanjska baraka delavcu Štefanu Godecu. Družina s tremi otroki je sedaj v hudem mrazu brez strehe.

Izredni občni zbor. Zveza absolventov kmetijskih šol, podružnica Maribor, sklicuje v nedeljo dne 16. februarja ob 10. uri predpoldne izredni občni zbor na mariborski Vinarski šoli. Člani mariborske podružnice, udeležite se občnega zbora v obilnem številu! Gre za novo vodstvo ali za razpust podružnice!

Smrt mariborskega trgovca. Umrl je v Mariboru g. Anton Lampo, trgovec, v 76. letu svoje starosti. Pogreb se vrši dne 12. t. m. ob 15. uri popoldne na Pobrežju. Kot krščanski mož je užival vsepovsod ugled in spoštovanje.

Prireditve.

Sv. Trojica v Slov. goricah. V nedeljo dne 16. februarja, popoldne po večernicah ob treh, priredi naše Prosvetno društvo v samostanski dvorani igro »Dva se ženita«. V nedeljo dne 23. februarja igro ponovimo.

Slov. Bistrica. V nedeljo dne 16. februarja, ob treh popoldne, priredi cirkovska gasilska četa velezabavno predpustno burko »Micki je tre-

»Delavska fronta« — tednik za delavce!

V Mariboru izhaja tednik »Delavska fronta«. Namenjen je za vse delavce, kateri delajo v industriji, v rudnikih, za pose, kmetijske delavce in viničarje. Zanimiv bo pa tudi za vse, ki se zanimajo za socialna vprašanja. List namreč zastopa stališče, kakor so ga v tem oziru določile papeževe okrožnice. Delavci ki ste razkropljeni vsepovsod, združite se v enotno delavsko fronto! Prvi korak k temu je, da ste vsi zbrani okrog svojega svobodnega glasila, ki hoče samo eno, da namreč tudi delavec uživa vse pravice, ki mu omogočajo človeka dostojno življenje.

Vsak delavec čitatelj »Delavske fronte«! Kdor more, pa tudi naročnik »Delavske fronte«!

Zahtevajte ta list v lokalih, kjer se morajo ozirati na vašo zahtevo!

Organizirajte bralne krožke potom društev!

Vsi v složen boj za zmago načel »Delavske fronte«!

Evharistije solnčila njena duša in se tako najbolj usposobila za karitativno delo. Odšla je k Večnemu, ki ga prosi, da naj olajša bo! Tvojim dragim!

Tuji trgovci v Abesiniji.

V Addis Abebi v koloniji za tujce in sploh po Abesiniji pridejo na enega poštenega trgovca trije sleparji. Na vsacega inženjerja, ki se res bori za napredek in posedu tudi znanje, jih odpade najmanj pet, katerih naslov je zlagan. Taki gradijo moste iz zemlje in vladna poslopja, ki z gledajo s ceste kakor štiri nadstropna, zadaj pa so prtilična ter z eno sobo. Abesinska tujska kolonija je več nego mešana, ker za njo ne velja kaznujoča pravičnost. Prepire med inozemci poravnava tujski konzulat, spore z domačini pa mešana sodišča. V takih slučajih je vsikdar dovolj sredstev za pomirjenje. Vladajoči sloji v Abesiniji so že stoletja izprijeni in dostopni vsaki korupciji. Podkupljevanje, slaba gospodarstva vseh vrst so postala že nekaj podedovanega in boj proti tem nedostatom bi bil čisto brezuspešen.

Trdo prijemajo samo male tatove. Te kmalu pobesijo v Addis Abebi na drevesa na trgu sv. Jurja. Izstradanega, ki je izmaknil hleb kruha, takoj zgrabijo domači stražniki. Cel mestni del se zbere krog prijetege. Pokličejo bližnjega mesarja, ki odreže tatiču kar na cesti desno roko v zapestju. Črni sužnji in imenitna gospoda, šoferji številnih tovornih avtomobilov v Addis Abebi in krasne mule jezdeča kraljeva garda, vsi ti gledajo zadovoljnih oči, kako potegne mesar nož in med groznim tulenjem pohabi za celo življenje za malenkost prijetege domačina.

Le tu in tam je najti kako ženšče, ki ponudi na cesti kaznovanemu loncu vrelega masla, v katerega porine na cesti obsojeni preostanek roke in si na ta način reši življenje. Vrelo maslo takoj zaustavi kri.

Samo res mali zločinci ždiijo po srednjeveških zaporih v Addis Abebi, iz katerih se razlegajo noč in dan obupni kliki:

»Milost... milost!« v upu, da segajo te prošnje do cesarjeve palače.

Samo domačinom se je bati policije. Predno napravijo pri belokožcu hišno preiskavo, morajo biti res tehtni razlogi na razpolago in vložena obtožnica.

Pri tolikem pomankanju zakonitosti se rodijo čez noč velika premoženja na ta način, da prodajajo ničvredne avtomobile za luksuzne, alkohol, ki je za na gnoj, kot najbolj drago žganje, patrone brez smodnika in traktorje z motorji, ki so bili izkopani na avtomobilskih pokopališčih.

Gotovo je v Abesiniji tudi marsikateri belokožni trgovec pošteni, vendar v splošnem pa belopolti ne delajo med Abesinci propagande za Evropo. Pretežna večina Abesincev si od srca želi, da bi izginiti vsi Evropejci iz Abesinije.

Srebrna in zlata pokrajina.

O Mehiki trdijo, da je glede zlahčnih rudnin na celem svetu najbolj bogata pokrajina. Od l. 1521, ko je Mehiko odkril Španjol Cortez, do leta 1921, so tamkaj pridobili 155.000 ton srebra. To srebro

predstavlja vrednost 3 milijarde dolarjev. 155.000 ton pomeni 2 tretjini srebra, katerega je dala človeštvu zemlja na celem svetu v omenjenem razdobju. Leta 1927 je stala Mehika z eno tretjino na čelu srebro-proizvajajočih dežel. Leta 1934 je dala 41% svetovne srebrne produkcije. Izvažala 6 sedmink svojega letnega srebrnega proizvoda z 2500—3000 tonami. Preostalo sedminko porabijo v Mehiki sami za kovanje denarja.

V vseh mehikanskih srebrnih rudnikih je tudi zlato. Najbolj znameniti rudnik je Revl del Monte v okraju Pachuca. V tem rudniku so delali že pred prihodom Špancev v Mehiko in danes še danes na dan 3½ tone srebra vsebuje ruda.

V Taxco je pustil napraviti že Cortez takozvani kraljevi predor, ki prereže rudninske žile, da si jih lahko vsakdo ogleda. Cortez je zahteval od graditeljev tunela, da mora biti tako visok, da bo lahko jezdil skozi jezdec na konju. Španski kralj, če bi mu prišlo na misel, bi si naj bil ogledal rudnik kar s konja.

Zelo bogati zlati rudniki so v spodnji Kaliforniji, v Chihuahui, Puebli, Sivoloi in Sonori. Celotna produkcija zlata v Mehiki se je dvignila od 20 ton v letu 1919 na 24 ton leta 1926. Iz dveh tretjin pridobljenega zlata so nakovali zlatnike, ostalo so izvozili. Razven srebra in zlata je v Mehiki dovolj svinca, bakra, cinka, grafit, živega srebra, antimona, arzena in železa.

Cvetlica, ki ima cvet liki vozno kolo.

Angleška raziskovalca Raffles in Arnold sta odkrila leta 1818 na holandskem otoku Sumatra pod Indijo v močvirju po njima imenovano cvetlico, ki je na svetu največja. Njen pekoče rdeči cvet počiva na zemlji kakor ogromen kos mesa. Cvet tvori pet debelih, mesnatih listov, iz katerih se širi vzduh po mrhovini. Smrad iz cveta privabi cele roje mrhovinastih muh, ki oskrbijo kakor pri naših poljskih cvetkah čebele ter čmrlji oploditev. Cvet te rastline na Sumatri meri v premeru 1 m in tehta preko 5 kg. Treba pomisliti, da ne gre v tem slučaju za skupino ali grozdje cvetja, ampak za res samo eden ter posamezen cvet.

»Nedelja.«

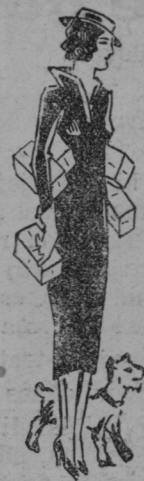
Letos so pa vsi zelo zadovoljni z »Nedeljo«, ima lepe naslovne slike in vsebinsko je zelo zanimiva. Nikar ne mislite, da je »Nedelja« samo za mesta in za delavske družine, za vse je! Kot edino glasilo Katoliške akcije bi jo morali predvsem vsi odbori Katoliške akcije kar najbolj razširjati!

Kdor »Nedelje« še ne pozna, naj nam piše, radevolje mu jo pošljemo na ogled. »Nedelja« izhaja vsak četrtek zvečer in stane mesečno le Din 2.—. Naroča se na: Upravo »Nedelje« v Mariboru, Koroška cesta 5.

MALA OZNANILA

SLUŽBE:

Urarski pomočnik išče službo. Naslov v upravi lista. 184

Iščem službo, privajen vsakega gospodarskega dela, najrajši kje v vinograd. Naslov v upravi lista. 190

Priden in pošten fant 28 let star, želi službo gospodarja. A. M. pri g. Josipu Božak, Zg. Radvanje pri M. 189

RAZNO:

Singer šivalni stroj za krojača in šiviljo kakor stroj za Din 550 z garancijo proda mehanik Draksler v Vetrinjski ulici 11. 194

Peko

Novi šivalni stroji šivajo naprej in nazaj, štikajo, štopajo, 10 let garancije, od 1950 D naprej proda mehanik Draksler, Maribor, Vetrinjska ulica 11. Zahtevajte prospekte, vzamem stare stroje

Hranilne knjižice mariborskih, celjskih, ormoških, ptujskih, ljubljanskih in ostalih podeželskih hranilnic kupimo. Gotovina takoj. Bančno kom. zavod Maribor, Aleksandrova 40. Za odgovor 3 Din znak. 191

Inserirajte!

Gostilničarji, pozor! Izvrstna, na razstavah odlikovana haloška vina ima vedno na razpolago po najnižjih cenah Janko Zunkovič, Majšperg pri Ptuj.

Kmetje, pozor! Hočete Vaše konje dobro prodati ali zamenjati, kupim tudi konje za mesarja po najboljših dnevnih cenah. Stangl F., prodajalec konj, Maribor, Taborska 8. 188

Redni občni zbor

Spodnještajerske ljudske posojilnice v Mariboru r. z. z. n. z.,

se vrši v ponedeljek dne 2. marca 1936, ob 16. uri v uradnih prostorih v Mariboru, Gosposka ulica 23, s sledečim sporedom:

1. Citanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Poročilo načelstva.
3. Poročilo nadzorstva.
4. Potrjenje računskega zaključka za leto 1935.
5. Volitev nadzorstva.
6. Volitev treh članov načelstva.
7. Slučajnosti.

V smislu § 33 zadruginih pravil se vrši v slučaju nesklepnosti eno uro pozneje, to je ob 17. uri, istotam drugi občni zbor, ki sme sklepati ob vsakem številu navzočih zadruginikov.

Načelstvo.

„Slov. Gospodar“ stane :

celeletno Din 32.—
polletno Din 16.—
četrtletno Din 9.—

Petančič Davorin:

Svete gore.

Povest.

Zamahnila je z belivnico in se vvezila na malomarnost ljudi.

»Za cerkev nič, da bi bila njej primerna in lepa kot se spodobi. Ko se mu pa vol za slinavko stegava, pa prosi in moleduje okoli nje. Ona pomaga. Jaz ne bi, če bi bila Marija. Zakaj pa se prej nisi za me brigal in ti ni bilo nič za to, če bi cerkev starost podrla, ko si bil zdrav ti in tvoja živina?«

Pa je pokleknila zunaj na trati in pomolila.

»Marija, rada te imam danes in vsak dan...«

Na svete Gore so priplavali valovi glasov s hrvaške strani, od Bizeljskega, od Save in Sotle in še od onstran... Mogočni in proseči...

»Na Starih Gorah že binglja. Zdaj bom še jaz, ko drugi odzvone. Vsi jih morajo slišati, naše zvo-
nove!«

Rolf se je prihulil iz gošče mladega leskovja in brezovine.

»O, Janez pride...«

Prismedjal se je res in Pepo nagovoril.

»Pepa, kaj pa to?« in se je ustavil pri kupu.

»Poglejte steno, to sprednjo!«

»Vi belite?«

»Stene bom že, pa streho pogledajte, če ni grda, ko svinjski pisker lončeni, za peč?«

Janez je gledal, kakor da bi ga zanimalo.

»Pa res, to je sramota. Ali imate kako lestvo, da splezam gor?«

»Vi?«

Janez se je oveselil njene nevere.

»Zakaj pa ne? Saj imam rad Marijo. Nocoj je prekasno, jutri na večer pridem. Samo lestvo mi pripravite!« V Pepo je vrlo toliko veselja nadenkrat, da se ni mogla premagati. Prijela je Janeza za roko in se zjokala.

In tudi on je bil ginjen...

Ko je odzvonila, ga je povabila.

»Ali greste nocoj malo k nam?«

Janez je odklonil in se naglo spustil v dolino. Rolf je pregnal zajca in se gnal za njim. Pepca pa je krenila proti domu, zatopljena v misli na cerkev...

Pepa se je prestrašila. Srce ji je prestalo biti za trenotje. V mislih so ji zagomazale pravljice o strahovih in pripovedi o razbojnikih.

»Jezus!« je zahlipano sunila iz sebe in se umaknila ob rob steze.

»Dušica zlata, kaj se bojiš pobožnega romarja? Ali so tvoje roke pripravljale tako sladke glasove zvonovom? Zvabili so me in sem čel v hrib, da bi molil. Ne boj se me, romar sem.« Kako je pel in zvenel njegov glas, kakor zvon v cerkvi pred oltarjem, visoko in mehko.

»Dušica, ti imaš ključ? Ali bi šla in mi odprla? Za lepo nagrado« in je prestopil do nje. Ona pa je zavpila vreščече:

»Janez!« in zbežala.

Glas se je razletel po temni lozi in se zdobil. Janez ga je slišal in Rolf, ki je zajca pustil in se obrnil v hrib, kamor je merila Janezova noga. Na vrhu se je pes ustavil, zanosljal po zraku, potem se pa zakadil naravnost v neznanca. Ta je zaječal in se spustil v borbo s psom, ki je renčaje česal z zobmi spodnji del njegovega plašča. Zval je psa, ki se je razbesnel, z najlepšimi imeni, pa Rolf ni popustil.

»Rolf!«

Pes je stekel k Janezu, ki je ves zasopihan priletel in umolknil.

»Kdo si?«

Tujec se je tresel od razburjenja in prestrašeno odgovorjal:

»Prijatelj, romar sem... Cerkev bi pogledal. Ta pes, Dio mio! Moj plašč...«

6

Janez je zaškrtal z zobmi, pograbil tujca za ramo in mu posvetil v obraz.

»Sumljiv si človek. Lah potuhnjeni...«

»Ah ne sodi me, prijatelj. Mojo kri pusti, človek sem...« je prosil.

Janez je razbral na obrazu njegova leta in je zrahljal prijem.

»Ušel mi ne boš! Kaj hočeš?«

»V cerkev bi stopil, nič drugega.«

»Po kaj pa hodiš ponoči?«

»Ko so dnevi prekratki, ljuba duša. Od daleč sem in ne vem, kdaj pri vas sonce zahaja. Ali veš, kje rasto zlato rumene oranže in se pridelava mastno olje, za grlo prijetno in nos? Tam, kjer je sonce, na jugu.«

»Lah si, sem rekel.«

»Vem, po besedi si me uganil. Hitrost v sodbi te razodeva, da imaš pamet in nisi neumen. Daleč je sončna laška dežela, ne muči me, tujca.«

Janeza je začel zanimati.

»Pepa, nič se ne boj. Cerkev odpri!«

Še vedno nemirna in v trepetu se je tiščala k cerkvenim vratom. Vtaknila je ključ v ključavnico in obrnila. Umaknila se je v kot cerkve in čakala, kdaj se bo pojavila tista čudna prikazen.

Janez je zapahnil vrata in našgal svetilko. Zdaj ni bil prišlec kar nič več grozen. Na glavi je nosil širokokrajni klobuk, izpod katerega so mu udarjali dolgi, nakodrani lasje. Na sebi je imel plašč, ki mu je segal čez kolena. S svetilko mu je posvetil v obraz, ki so ga razorale črte, močno poglobljene. Sive oči pa so se mu lokavo smejale.

Janez si ga je ogledal, potem pa mu dal roko.

»Oprostite, da sem vas tako trdo prijel. Za suknjo pa se odškodujem. Vidim, da niste, za kar sem vas imel...«

Starec se je krehljal.

»O, nič hudega, mladi gospod. Kaj takega se mi večkrat nameri. A kje je ona golobičica, ki sem jo tako prestrašil?«

Pepi je bil zoprni. Oči so mu nemirno švigale po prostoru, se ustavljale tu in tam in zopet begale. Nenadoma se je pognal k steni in z roko razprašil sliko, ki jo je neznan umetnik ustvaril v prošnji ali zahvali. Janez in Pepa sta ostrmela. Govoril je v tujem jeziku, kakor sam zase. Potem se je naenkrat odmaknil in odkimal. Vrtel se je sredi cerkve, kakor da bi kaj iskal. Stopil je k oltarju, poskusil z zvoncem pri ušesu in otipal svečnike.

»Brezbožnik je, niti pokrižal se ni, niti pokleknil, pa si upa stopiti k oltarju, kjer mašnik stoji! Pa z roko sega čez oltarni prt in tabernakelja se dotika. Brezbožneš!« Pepo je grabila v dušo silna bolesta jeza.

Romar se je pozanimal še za večno luč in lestenez iz svetle kovine.

»Gospod, če bi hotela cerkev prodati tole kadivnico, ali zvonec ali kaj podobnega. Ne silim, samo vprašam. Morda bi zamenjali za novo in kaj malega dodali...?«

Janez in Pepa sta še bolj ostrmela. Pepo je premagala jeza in ostro mu je zabrusila.

»Nič ne prodamo. To so božje reči!«

Oni se je nasmehnil prijazno in nedolžno, kakor otrok.

»Vprašal sem, golobica, samo vprašal. Zlata ni kadilnica in zvonec tudi ne, iz kovine sta, ki se je rja prime in jo izje. Velike vrednosti ni. Te stvari so toliko vredne, koliko so lepe. Nove so lepše. Zato sem rekel, ponudil...«

»Ali ste vi trgovec s tako robo?« je hotel vedeti Janez.

»No, da. Kupujem staro, prodajam novo. Ali imate kaj zlatega, kelih ali monštranco?«

Pepo je grabilo vedno bolj.

Kako kaže Abesinec ljubezen do svoje žene?

Neki častniški poročevalec, ki potuje po Abesiniji, opisuje v svojem listu običaje abesinskega zakona. Zakon, kakoršen je v običaju v Abesiniji po opisu častnikarja, bi bil vse prej kakor vzoren za naše ženske. Tamkaj ima mož glavno in skoraj edino besedo ter je tudi pravi gospodar v hiši. Mož pa tudi ljubi svojo ženo in to svojo ljubezen kaže na prav svojevrsten način, namreč — s pretepanjem. Ženske pa nasprotno tako izkazovanje ljubezni žele in ga naravnost zahtevajo. Tako je častnikar govoril z neko žensko in ji pripovedoval, da v Ameriki možje svojih žen ne pretepajo. To je spravilo žensko v veliko nevoljo in dejala je: »Ako bi mene moj mož ne pretepel vsaj enkrat vsak teden, potem bi takoj vedela, da se je pričel zanimati za kako drugo žensko, in lonec bi mu razbila na glavi!« Pripeti se včasih, da je kak mož tako majhen in slaboten, da ni zmožen, da bi pretepel ženo. Tak mož je revež v svoji hiši in ženska se mu navadno izneveri.

Razporoke v Abesiniji.

Nekaj nad vse lahkega in enostavnega pa je v Abesiniji razporoka. Ako se mož naveliča svoje žene, popusti vse skupaj in odjaha na muli in s tem je razporočen. Ako pa hoče žena postati svobodna, vzame svoj kuhinjski lonec in odide domov; mož je s tem prost, da se zopet lahko poroči, in dostikrat se zgodi, da je mislila žena oditi samo na obisk domov, a ni o tem povedala možu, in ko se vrne, najde pri njem drugo ženo. Nasprotno pa se zakoni, ki se sklenejo v cerkvi, a teh je le nekaj osem odstotkov, tudi v Abesiniji smatrajo za stalne in dosmrtno.

OGLASI

v „Slov. gospodarju“
imajo

(Dalje sledi.) najboljši uspeh!

Planinka zdravilni čaj

napravljen je po starem in preizkušenem predpisu iz najboljših planinskih zdravilnih zelišč.

Gotovo je že mnogim znano, da se morajo človeškemu telesu zlasti spomladi potom naravnega zdravljenja dovajati takšne snovi, ki telo očistijo razpadkov in kri obnovijo.

Da opravite to kri osvežujoče in kri čistilno zdravljenje z najbolj zdravimi, najnaravnejšimi sredstvi, pijte kri osvežujoči in kri čistilni Planinka čaj Bahovec, ki je preizkušen za najuspešnejšega.

Mnogoletne izkušnje

namreč potrjujejo, da se Planinka čaj radi svoje sestave in radi zdravilnih snovi zelišč z uspehom lahko uporabi pri nastopnih boleznih: pri zaprtju, pri slabi prebavi, pri napenjanju telesa vsled črevesnih plinov, pri slabotnem delovanju črevesja, pri boleznih jeter in žolča ter pri žolčnem kamnu, pri hemoroidih, pri toščici (prekomerni debelosti), pri raznih kožnih boleznih (tvorih, koprivastem opahu, izpuščajih, mozoljih, ogrcih itd.), pri poapnenju žil (arteriosklerozi).

Zahtevajte v apotekah izrecno Planinka čaj Bahovec za 20 Din po paketu, ki vsebuje samo tedaj pravi Planinka čaj, ako je paket zaprt in plombiran ter nosi naslov:

Lekarna Mr. Bahovec, Ljubljana

ki Vam brezplačno pošlje vzorec in poučno knjižico.

R. S. št. 2834, 41.212 od 23. I. 35., 10. VII. 34.

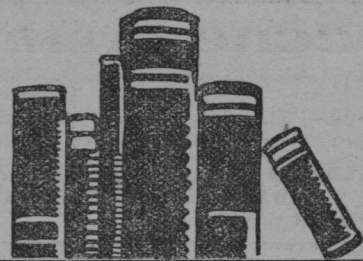

PLANINKA ČAJ

Hranilne knjižice vseh bank in hranilnic kupim ter plačam takoj: Bančno kom. zavod v Mariboru. 87.

Ugoden nakup!

Otročje jopice po 10, 15 in 20 Din dobite v **TRPINOVEM BAZARJU, MARIBOR**
Vetrinjska ulica 15. 1291

Cirilova knjigarna

v Mariboru

nudi naslednja dela:

Svoboda: Die junge Kirche, neue Kinder-Seelsorge, broš. Din 17.

Schmöger: Heiliges Heldentum, Beispielsammlung für den Religionsunterricht, broš. Din 80.—

Lang Hugo: Katechismus für den Sonntag, 52 Kurzpredigten für alle Sonntage des Jahres, broš. Din 37.80

Schmiedt dr.: Die Kämpfer Gottes, Vom Ideal des Priestertums, broš. Din 39.20

Wirtz: Paulus im Umbruch der Zeit, broš. Din 60.—

Fiedler: Der gute Gott, broš. Din 38.50

Lippert: Der Mensch Job redet mit Gott, vezano v polsunje Din 81.50

Pfarrer und Lehrer im Dorfe, broš. Din 34.—

Grimm: Siehe da Deine Mutter, Marienbüchlein in 32 Predigt-Lesungen, broš. Din 35.—

Keller dr.: Katholische Aktion, eine systematische Darstellung ihrer Idee, broš. Din 25.20

Felber: Ein Jahr Dorfpredigt.

Schryvers: Mein göttlicher Freund, vez. Din 56.—

MALA OZANILA

Cenik malim oglasom.

Vsaka beseda v malem oglasu stane Din 1.— (Prekljici, Poslano, Izjave pa Din 2.— za besedo.) Davek se zaračunava posebej do velikosti 20 cm² Din 1.—, do velikosti 50 cm² Din 2.50.— Kdor inserira tako, da ne pove svojega naslova, ampak mora zbirati uprava lista prijave, doplača še Din 5.—. — Mali oglasi se morajo brezizjemno plačati naprej, sicer se ne objavijo. Kdor hoče odgovor ali naslov iz malih inseratov, mora priložiti znamko za Din 2.—, sicer se ne odgovarja.

SLUŽBE:

Sprejemem mesarskega vajenca z dobrimi pričevali, kateri ima veselje do mesarske obrti. Biti mora od dobrih in poštenih staršev. Rajmund Fišer, mesar in posestnik, Sv. Benedikt v Slov. goricah. *

Sprejemem kmečko dekle. Nastopi lahko takoj. Naslov v upravi lista. 185

Poštenu dekle k dvema otrokoma in za pomoč v gospodinjstvu se sprejme za celotno oskrbo obleko in 50 Din mesečno, Sodarstvo Sulcer, Maribor, Vojašniška ulica 7. 181

POSESTVA:

Prodajam majhno posestvo. Rošpah 192, pošta Maribor. 162

Prodajam posestvo tik cerkve. Loče pri Poljčanah št. 4. 174

Na prodaj je mala hiša z vrtom v Hotinji vasi, primerno za železničarja ali vpokojenca. Natančneje v pisarni dr. Novaka, Maribor, Vetrinjska ulica 11. 175

RAZNO:

Suhe doge v dolžini 1.60 m kupi Josip Ramšak, sodar v Mariboru, Meljska cesta 10. 182

Pozor, tapetniki! Tkanine za divane od 39 Din naprej, tkanine za zavese od 12 Din naprej, gradl za madrace od 17 Din naprej. Franjo Novak, Maribor, Vetrinjska 7, Koroška 8. 180

Lepa sadna drevesa in cepljeno trsje najboljših sort vam more prodati po primerni ceni drevesnica Ivan štuhec v Murščaku, p. Slatina-Radenci, pri kateri to pomlad naročujete drevesca in zahtevajte cenik. 128

Sadno drevje iz težke zemlje želite? Kar takoj nam sporočite naslov, da Vam pošljemo seznam! Drevesnica Jelen, št. Ilj.-Velenje. 93

Vinsko trsje, sadno drevje in sadne divjake nudi trsnica in drevesnica Janez Čeh, Trnovska vas, Sv. Bolfank v Slov. gor., Ptuj. 69

Cepljeno trsje in sadno drevje v prvovrstni kakovosti po zmernih cenah dobavlja drevesnica Ivan Gradišnik, šmarjeta, p. Celje. Zahtevajte cenik. 125

Redni občni zbor Hranilnice in posojilnice v Jarenini, r. z. z. n. z., se bo vršil dne 23. februarja 1936, ob 8. uri, v posojilniških prostorih. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Čitanje revizijskega poročila. 3. Poročilo načelstva in nadzorstva. 4. Odobritev računskega zaključka za l. 1935. 6. Slučajnosti, Ako bi ta občni zbor ob navedene mčasu ne bil sklepčen, vrši se pol ure kasneje drugi občni zbor, ki veljavno sklepa ne glede na število navzočih članov. 179

Denar naložite najbolje in najvarneje pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici

Gosposka ulica 23

v Mariboru

Ulica 10. oktobra

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Hranilne vloge se obrestujejo po najugodnejši obrestni meri.

Stanje hranilnih vlog Din 53,000.000.—

Klobuke, elegantne obleke,
perilo, kravate **čevlje**

kupite ugodno pri

JAKOBU LAH

Maribor

samo Glavni trg št. 2

Čitajte in širite
Slov. gospodarja.

Poročne prstane

14 kar. zlato komad	Din 70.—	srebrne ure	Din 135.—
žepne ure	Din 35.—	zlate ure	Din 230.—
Anker ure 50.—, 90.—, 140.—, 160.—		budilke	Din 45.—
zapestne ure	Din 95.—	kuhinjske ure	Din 80.—

M. ILGERJEV SIN, URAR IN JUVELIR

MARIBOR, GOSPOSKA ULICA št. 15.

Olajšani plačilni pogoji.

Cenik brezplačno.

Razglas.

Upošteva se sedanje gospodarske težkoče, je vodstvo sanatorija v Mariboru, Gosposka ulica 49, telefon 2353, uvedlo enotne tarife za oskrbo in operacije tako, da stane pri vseh boleznih, ki ne trajajo delj kot deset dni (slepič, kila, golša itd.) sanatorijska oskrba z operacijo in z zdravljenjem vred Din 2500.—, za uradnike vseh vrst, ki živijo samo od svoje plače, in za njihove svojce pa Din 2200.—.

Kirurg dr. Černič, vodja in lastnik sanatorija.

Za veliko Celje si je manufakturna trgovina Franc Dobovičnik v Celju

nabavila za spomlad in poletje ogromne množine vseh najrazličnejših vrst sukna in sploh vsega blaga za obleke od najcenejše do najfinejše kvalitete. Vse to novo blago se prodaja po brezkonkurenčnih, najnižjih cenah. Vsak, ki pride v Celje, naj si ogleda to novo preurejeno, veliko trgovino. Evo dokaze: 4 m sportnega sukna za fantovske obleke Din 52.—, 3 m špicstafa za sportne moške obleke Din 75.—, 3 m ševiotkamgarna za moške obleke ali ženski kostum Din 90.—, 3 m lepega vzorčastega sukna za moške obleke Din 120.—, 3 m modnega športsukna za moške športobleke Din 165.—, 3 m modnega temno, vzorčastega sukna za moško obleko Din 195.—, 3 m finega volnenega kamgarna, modni vzorci v vseh barvah Din 300.—, 4 m oksforda ali belega platna za Din 20.—. Za neveste za celo obleko od Din 100.— naprej. Sivane odeje in moško perilo iz lastne tovarne najceneje. Priporoča se Vam za nakup blaga za moške in ženske obleke znana trdka.

Franc Dobovičnik, Celje, Gosposka ulica št. 15.

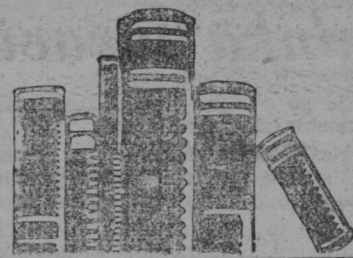
katera Vam jamči za pošteno mero, najnižjo ceno in za dobro kakovost.

PISITE SE DANES!

Ostanki

mariborskih tekstilnih tovarn brez napak, pristno-barvni, »Paket serija A« za moško, žensko, namizno, posteljno perilo in rjuhe, »Paket serija B« izključno zimski topli flaneli in barhenti najboljše kakovosti vsak Paket 10 do 20 m samo Din 107. Dalje novi »Original Kosmos Z paket«, vsebuje 2.80 m sukna za eno dolgo zimsko sukno, oziroma za ženski plašč, lepe temne barve, ali pa 1.80 m za kratko zimsko sukno in 1.20 m posebno močnega štruksa ali sukna za ene hlače. Tudi ta paket samo Din 107. Vsi paketi poštnine prost. — Neprimerno vzamem nazaj in zamenjam. Pišite takoj na

„KOSMOS“
razpošiljalnico ostankov
maribor. tekst. tovarn,
MARIBOR, Dvořakova
cesta 1. 1003

Cirilova knjižarna

v Mariboru

priporoča naslednja dela:

- Náš kruh evharistična izpoved inteligence, broš. Din 12.—
- Presveti zakrament, premišljevanja o Gospodovi pričujočnosti v Presvetem Rešnjem Telesu, vezano Din 24.—
- Zabret Franc: Sveti zakon vrelc življenja, broš. Din 20.—
- M. Elizabeta: Slava sveti hostiji, broš. Din 15.—
- Moja pot je varna, broš. Din 10.—, vez. Din 18.—
- Šanc: Stvoritelj sveta, Njegova egzistencija, i narav i Njegov odnos prema svijetu, broš. Din 45.—
- Fra Karlo Nola: Homilije za sve nedelje i blagdane Gospodnje preko godine, broš. Din 25.—
- Sveti red, pouk za ordinande, broš. Din 8.—
- Kojc: Učbenik življenja, kart. Din 65.—
- Karlovšek: Slovenski ornament, vezano Din 100.—

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu
Gosposke-Slovenske ulice.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

V S A K PREVDAREN SLOVENSKI GOSPODAR

Z A V A R U J E

SEBE, SVOJCE IN SVOJE IMETJE L E P R I

VZAJEMNI ZAVAROVALNICI V LJUBLJANI

PODRUZNICA: CELJE palača Ljudske posojilnice.

GL. ZASTOPSTVO: MARIBOR Loška ulica 10

KRAJEVNI ZASTOPNIKI V VSAKI FARI!